BUTLLETÍ OFICIAL DEL BISBAT DE LLEIDA

T. CXXIII - N. 1 - 2 - 3

Gener - Febrer - Març 2016

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDEX

Diòcesi

Bisbe:

Ajudant a viure

Cartes pastorals 5

Confirmacions

Primer trimestre 24

Vicaria General:

Consell Presbiteral

Sessió del dia 12 de gener de 2016 25

Sessió del dia 22 de març de 2016 28

Vicaria de Pastoral:

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 26 de novembre de 2015 30

Secretaria General:

Nomenaments 34

Necrològiques

Mn. Manel Coll Pallarés 35

Mn. Jaume Montaña Carrera 35

Mn. Josep Maria Calderó Farré 36

Conferència Espiscopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 217 37

Acollida als refugiats

Document dels bisbes de Catalunya 40

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

Jubileu de la Misericòrdia dels Joves 43

50 Jornada Mundial Comunicacions Socials 45

Missatge *Urbi et Orbi* 48

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi

Primer Trimestre 2016 51

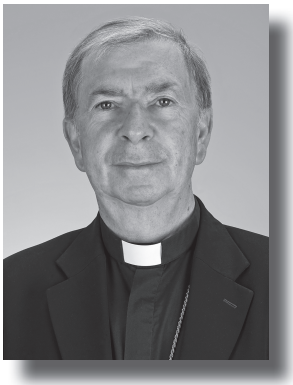

Prop de Vosaltres

Dia de Reis

3 gener 2016

La festa representa un tercer aspecte del cicle nadalenc. L'alegria, en la celebració del Naixement de Jesús; la confiança, en la imatge de la Sagrada Família; i ara, l'adoració del Nen per part d'uns estrangers que li ofereixen regals.

Els tres moments els hem carregat d'adherències culturals perquè han representat el millor de la nostra societat. Al llarg de la història del món, els creients hem volgut accentuar que la vida, la família i la fraternitat universal són components bàsics de la humanitat, regals de Déu. Si l'ésser humà és capaç, com diuen molts escriptors i comprovem al nostre voltant, de fer realitat tant els sentiments més sublims com els més abjectes, bo serà que fomentem els primers i renunciem als segons. Estem tocats per Déu a fer el bé, respectar la vida i valorar positivament persones i coses. Aprofitem aquesta circumstància per insistir en millorar el nostre món, en gaudir de les bondats dels nostres semblants i en compartir l'alegria dels qui reben regals per aquestes dates.

Pensem sobretot en els nens. No considerem de massa infantilisme aquests sentiments, ni desitgem esborrar de la nostra memòria la tendresa de la família o el record de la nostra pròpia infància. Voldríem guardar de manera permanent la felicitat de la vivència d'aquests dies. I això és perfectament legítim, perquè ens obliga a deixar a part l'egoisme i a participar de l'alegria aliena. Ens entristeix comprovar l'intent d'alguns per eliminar de l'horitzó tot allò que permet expressar i fer realitat els aspectes més sublims que l'ésser humà porta en el seu interior i que, en aquestes festes, experimentem de forma entranyable. Hem associat la festa de l'Epifania, de la manifestació de Jesucrist als qui no pertanyien al seu poble, amb l'adoració i l'ofrena de dons que li fan uns estrangers que, guiats per un estel, es presenten davant el pessebre. I vivim com una tradició molt arrelada l'intercanvi de regals entre familiars i amics. Ens fa feliços, sobretot, l'alegria dels nens quan obren caixes i paquets, experimentant l'amor que els envolta. Per a ells hem organitzat cavalcades i hem muntat grans espectacles. Convé que els eduquem també en la solidaritat i en la preocupació pels més dèbils. No esgotem la nostra imaginació en els muntatges externs i sorollosos. Cuidem i treballem la sensibilitat dels més petits per l'acollida als necessitats, pel respecte a tota la creació, per la promoció de la dignitat de totes les persones, en la llibertat, en la justícia i en la pau.

Els cristians volem oferir al món el sentit d'aquesta festa. El regal suposa sempre sorpresa, admiració i gratuïtat. El nostre regal perfecte ja l'hem rebut en la persona de Jesús, qui sembla tornar-nos el que els Reis Mags li acaben d'oferir. Cap a la seva figura, i en favor de tota la humanitat, es dirigeixen totes les nostres mirades i les nostres aspiracions, perquè acceptem el repte que ens llença: convertir-nos nosaltres mateixos en regals per als altres, suscitant tendresa i misericòrdia en els cors de tots. No busquem alimentar el consum innecessari d'objectes. Més aviat desitgem que els nostres somriures, el nostre temps i les nostres coses siguin regalades i compartides. Només així aconseguirem un goig permanent, en experimentar que l'exclusió, la indiferència i el rancor no hi caben en la mentalitat dels seguidors de Jesucrist. Aprofitem aquestes festes per ampliar el radi d'acció de la solidaritat i de la felicitat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Parlar amb Déu. Parlar de Déu

10 de gener de 2016

Hem començat amb satisfacció i alegria l'Any de la Misericòrdia. Després de les festes de Nadal, les comunitats cristianes tornen a la vida ordinària de l'any, però amb un matís especial en l'actual, centrat en la misericòrdia divina. Ens felicitem per la solemne obertura a la Catedral d'aquest Any Sant, el passat dia 13, i ens recordem, amb el Naixement del Senyor, de la pràctica de les obres de misericòrdia. En les vostres parròquies us han actualitzat aquest tema i heu vist a les portes dels temples cartells al·lusius a aquesta realitat. Tot us servirà per aprofundir en la vostra vida cristiana i per a ser autèntics testimonis de Crist, en l'acollida, en el tracte, i en les paraules i gestos amb els altres.

Quantes vegades ens recriminen que no seguim les petjades del Mestre! Malgrat tot, en els diferents moments de la nostra vida, ens hi esforcem. També, per col·laborar amb la comunitat cristiana. A nivell personal, tractem de superar les debilitats i orientar la nostra existència en el camí del bé. Comunitàriament, elaborem programacions, participem en les activitats, avaluem els continguts... Tot això, amb la pretensió de viure i presentar amb major autenticitat el significat de la fe cristiana. La formació, la celebració i la caritat són els suports que ens empenyen a manifestar al món la felicitat que sentim vivint la misericòrdia de Déu. Des de sempre, comptem amb la lectura de la Paraula de Déu, que ens ensenya la manera de relacionar-nos amb Ell i amb els nostres semblants. És un filó que no s'acaba mai, al qual

podem tornar una i altra vegada a buscar orientació. En els últims anys hem comptat amb els escrits del papa Francesc, *"L'alegria de l'Evangeli", "Laudato si" i "El rostre de la misericòrdia"*, per ajudar-nos en aquest aprenentatge, que no s'acaba mai.

Permeteu que comenci l'any donant dos consells fonamentals que vull aplicar a la meva vida de creient i pastor de la comunitat. Parleu sempre amb Déu misericordiós. Que les múltiples activitats pastorals no ens facin oblidar mai els moments d'oració. És fonamental que cada dia dediquem un temps per a la conversa amb Déu. En el silenci i en l'escolta de les seves indicacions. Res no pot substituir la trobada personal amb l'Amic, amb el Mestre, amb el Senyor. És una realitat que potencia, motiva i acompanya la nostra entrega als germans. Sense ella, l'acció apostòlica perd sentit o queda buida. Les relacions humanes ens permeten diàriament comunicar els nostres sentiments i desitjos als altres. Per compartir, per ajudar, per crear fraternitat. Que en les paraules dirigides als altres compti sempre Déu com a fonament i orientació. Que busquem introduir en els seus cors, de manera explícita, el què hem resat en el silenci. Per això, de manera simultània al diàleg amb Ell, no ens cansem mai de parlar de Déu a tothom. Que tots ens vegin actuar sentint prop la seva misericòrdia, expressant-nos amb autenticitat i amabilitat. Hem de parlar amb Déu sense la sensació de l'aclaparament o la urgència per les mil coses a fer i que requereixen la nostra atenció. Això és sempre el primer. Parlem d'Ell sense vergonyes ni objeccions. Hi ha molta gent que espera això de nosaltres. Propicieu en els altres la trobada amb Déu del qual gaudiu i que omple de sentit la vostra vida, personal i comunitària. És un bon signe per a aquest any que acaba de començar.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sant Antoni Abat i l'ecologia humana

17 de gener de 2016

És la primera vegada que celebrem aquesta festa de sant Antoni, tan popular entre nosaltres pel que es refereix a la preocupació i cura de la creació amb la consegüent benedicció dels animals, després de la publicació de l'encíclica del papa Francesc 'Laudato Si' en la qual ens demana als cristians una exquisida atenció a la naturalesa com a casa de tots. Les paraules del papa volen arribar a les oïdes dels homes de bona voluntat obstinats a respectar les lleis que el Creador ha disposat per a l'adequada conservació i posterior lliurament a les futures generacions de tot el que ens envolta. A

més agraeix a tantes persones i organitzacions que arreu han sensibilitzat a la nostra societat sobre aquest tema cabdal.

És una festa apropiada pel que significa fomentar l'estima del cristià cap a totes les espècies animals i el respecte als recursos materials que ens serveixen als éssers humans d'utilitat i progrés. Afegeix un matís fonamental: que el desenvolupament integral arribi a tots els pobles de la terra i sigui beneficiós per als qui l'habitaran després de nosaltres. La benedicció dels animals no ha de quedar reduïda a una simpàtica acció infantil sinó que ha d'acceptar-se com un sincer compromís de respectar i dignificar tota l'obra creada. És cert que això comença en primer lloc per l'espècie humana. Podem caure en el parany de la destrucció i anihilament del que ens envolta incloent la mort de les persones. I això és terrible i camina contra direcció als designis de Déu que ens adverteix dels nefastos resultats de l'acció destructora que pot produir el nostre egoisme. Ens convida a reflexionar sobre el bé comú.

Casualment celebrem aquest any la festa de sant Antoni Abat coincidint amb la **Jornada de les Migracions** que ens proposa l'Església. És un assumpte molt greu el que pateixen en aquests moments molta gent que es mou d'una regió a una altra intentant salvar la seva vida o buscant unes condicions més dignes per a la seva família. Aquesta situació no pot provocar en nosaltres un rebuig cap a les persones ni un pretès aïllament de les societats més desenvolupades aixecant murs de separació o aprofundint les diferències. Tots som germans i fills d'un mateix Déu i com a tals hem d'actuar. El papa Francesc ens alerta d'aquesta dramàtica situació en un missatge que ha escrit en ocasió d'aquesta Jornada que ha servit de base per a una carta dirigida per la Comissió Episcopal de Migracions a totes les diòcesis i parròquies del nostre país. En síntesi agraeix les mostres de solidaritat expressades per les comunitats cristianes cap als emigrants i refugiats i ens recorda els principis bàsics de l'acolliment i de la trobada fraterna de persones, pobles i cultures.

Tots dos temes estan molt relacionats i ens obliguen a una sincera reflexió sobre les condicions en les quals vivim en aquesta casa comuna, com compartim amb tots els seus habitants, d'una forma equilibrada, generosa i solidària, els recursos que el Creador ha posat a la disposició de tots els pobles i com deixarem aquest habitatge a les futures generacions. L'encíclica del papa, «Lloat sigueu», és molt rica en matisos i en consells per a un aprofitament comú dels beneficis naturals, distingint els nivells en el seu tractament, posant sempre al centre a l'ésser humà, la importància del qual respecte a tota la resta no té comparació.

Demano a Déu, per intercessió de sant Antoni que va saber viure amb extrema austeritat en el desert, que va saber compartir els seus béns amb els

més necessitats i que es va recrear en l'amor als animals i a les coses, que ens concedeixi a la nostra generació una gran preocupació per la naturalesa i una constant defensa per la vida de totes les persones.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Els cristians perseguits

24 de gener de 2014

Em refereixo als cristians perseguits en l'actualitat. Anònims creients que són vilipendiats, atacats i expulsats de les seves cases, morts per la seva fe en Crist. En tenim uns altres, ja canonitzats, als quals acudim com a intercessors nostres i són models de vida pels altres cristians. No puc oblidar els atemptats indiscriminats que es perpetren al nostre món i que són objecte de comentari i sensates reflexions per part de molts analistes.

Motiva el meu breu i setmanal comentari, l'entrada en el meu correu electrònic de missatges o fotos d'amics i coneguts apel·lant al record de tantes víctimes i a la responsabilitat dels cristians instal·lats en una societat lliure, afable i segura. Hi ha alguns missatges que, amb explicable vehemència, es lamenten de l'oblit o de la indiferència del món occidental davant d'aquesta continuada persecució. Urgeixen que els cristians expressin amb claredat el seu rebuig davant de tanta comprensió i justificació de la mort. Exigeixen sobretot una constant oració perquè Déu estovi el cor dels perseguidors i botxins i enforteixi a les víctimes amb el seu consol per gaudir de llibertat i seguretat o de la glòria eterna pels qui han estat sacrificats per no renunciar a la seva fe. Cap dels missatges que he rebut apel·la a l'odi o a la venjança.

Estic segur que els cristians, que porten en la seva essència el perdó, intenten explicar-se les causes de l'actual situació i recorren, per oferir-ho al món sencer, a la persona, al missatge i a l'obra del Senyor Jesús. No hi ha una altra explicació. Ell va ser perseguit fins a la mort. I ens va advertir als seus seguidors que passaríem pel mateix tràngol. És dur, exigent i injust per als ulls humans. Expliquem sempre amb la seva gràcia i ens sentim acompanyats i enfortits.

Són massa mesos sentint o llegint notícies d'atemptats i morts. És massa evident la injustícia que es comet contra les comunitats cristianes en alguns països que suporten, com a venjança, les conseqüències dels actes d'alguns del món occidental que, al seu torn, s'han mofat de les creences alienes. Sembla difícil compaginar la llibertat d'expressió amb el respecte

a la fe dels creients fins i tot quan s'utilitza l'humor o la vinyeta en lloc de fonamentades explicacions sobre l'existència de Déu i l'acceptació de l'home.

S'ha visibilitzat en els últims mesos el rebuig a la barbàrie i al crim per part d'immenses multituds en totes les ciutats del món. Amb seguretat això mateix ha creat una consciència major de la importància del respecte a la dignitat humana en tots els aspectes de la vida i una disminució dels fonamentalismes religiosos i els radicalismes laïcistes. Vulgui el Senyor que sigui així. Als cristians se'ns demana molt més que la manifestació del rebuig. Se'ns demana l'oració per les víctimes i pels botxins sense posar al mateix nivell les actuacions dels uns i dels altres. Se'ns demana mirar constantment la creu de Crist i oferir el perdó. Se'ns demana ser constructors de pau, justícia i llibertat amb la nostra actitud serena, confiada i apresa de les paraules i els fets del Senyor.

La meva responsabilitat pastoral m'urgeix sol·licitar que feu presents en les vostres celebracions les vides dels cristians perseguits. Que no els oblidem mai. Que formin part de la nostra oració personal diària. Que col·laborem amb les organitzacions d'ajuda a persones i comunitats cristianes perseguides.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Quaresma. Crist parla d'amor i de sacrifici

31 de gener de 2016

El Dimecres anomenat "de cendra" (aquest any, el 10 de febrer) comença el temps de la Quaresma, temps dedicat a preparar el gran dia de la Pasqua, quan celebrem la Resurrecció del Senyor que fa noves, d'una manera admirable, totes les coses.

L'Església viu amb immensa alegria aquesta festa central de l'any i demana a tots els cristians una preparació adequada dels cors (pensaments, paraules, accions) perquè així sigui. Això ens obliga a un plus de coherència personal i exigència comunitària. Volem prendre seriosament la quaresma. Volem, la mateixa Església, informar a la resta de la societat del seu significat, amb la finalitat de col·laborar des de les seves conviccions morals (generositat, austeritat, dignitat de la persona, respecte absolut per la vida…) amb altres grups que brinden servei i beneficien a l'altre.

Recordar, amb respecte i dignitat, sense menysvaloracions ni rebaixes, que el període de preparació és una obligació conseqüent amb la fe i amb el

ministeri. Els pastors recordar-ho als fidels, els pares als fills, els mestres als seus alumnes i, en definitiva, els germans tots entre si. Aquesta actitud ens permet expressar la preocupació per una vivència exigent de la fe i ajuda els altres a complir el mandat universal del Senyor. Caic en el compte de com cada any faig aquest senzill recordatori a la comunitat de la qual sóc responsable. Abans a Menorca, ara a Lleida. En ocasions, amb paraules pròpies, en altres, amb un resum del Missatge que el Papa dirigeix a tots els cristians del món en aquest temps quaresmal. Per les connotacions de l'actual Any Jubilar de la Misericòrdia i per l'empàtica acceptació del seu contingut, desitjo convidar tothom a llegir el missatge que ha fet públic el Papa per a aquesta ocasió. És molt breu i suggeridor. Podeu trobar el seu contingut amb facilitat en les xarxes socials o imprès en les tauletes de les parròquies. Per la meva part, intento resumir el text aportant algunes claus de lectura. Títol: "**El que jo vull és amor, i no Sacrifici**" (Mt 9,13). **Les obres de misericòrdia en el camí jubilar.** Són molt significatives les paraules de Jesús en l'evangeli. Com a radical exigència, Jesús busca la completa donació de si mateix a l'altre, més que l'esforç de repetir sacrificis només motivats pel compliment exterior de les normes.

Tres apartats: **1.** Maria, icona de l'Església que evangelitza perquè és evangelitzada. **2.** L'aliança de Déu amb els homes: una història de misericòrdia. **3.** Les obres de misericòrdia. Ens proposa la Mare de Jesús com a model i exemple de disponibilitat, de comportament i de confiança absoluta en Déu. És la dona que estima amb un cor ple de misericòrdia tots els seus fills, l'Església, que anuncia l'evangeli a tothom i que recorre el camí amb alegria, perquè se sent al seu torn evangelitzada i receptora del missatge exigent de Jesús. És l'eterna reciprocitat del que sap donar i rebre, oferir i acceptar, escoltar i parlar. Tot és necessari com a resposta humana a l'acció i iniciativa de Déu en la història de salvació; enumera diversos exemples bíblics en les relacions de Déu amb la humanitat, i acaba recordant la importància de practicar les obres de misericòrdia, conegudes per tots des de la infància, sense separar mai les materials de les espirituals. Que la Quaresma d'aquest any sigui molt beneficiosa per a cadascú i cadascuna, així com per a totes les nostres comunitats.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La campanya anual de Mans Unides

7 de febrer de 2016

Quan arriben aquestes dates la nostra societat escolta i contempla paraules i imatges que ens alerten sobre una realitat sagnant del món actual: la gana que encara existeix per a milions de persones. Les paraules i imatges de la campanya d'una Associació de l'Església Catòlica a Espanya per a l'ajuda, promoció i desenvolupament dels països amb greus dificultats socials i econòmiques. Tots coneixeu de l'existència de MANS UNIDES que manté dues línies de treball: donar a conèixer i denunciar l'existència de la gana i del subdesenvolupament, les seves causes i els seus possibles remeis; d'altra banda, reunir mitjans econòmics per finançar programes, plans i projectes encaminats a atendre les necessitats dels esmentats països en vies de desenvolupament.

És també una Organització No Governamental per al desenvolupament de voluntaris que neix del compromís de les Dones d'Acció Catòlica a la fi dels anys cinquanta del passat segle. En l'actualitat estan presents en totes les diòcesis espanyoles amb 71 delegacions, amb molts nuclis en parròquies i centres d'ensenyament, amb voluntaris i responsables de tots dos sexes, amb un entusiasme encomiable i una dedicació impressionant, amb un merescut reconeixement i prestigi social molt alt, aconseguit per la seva transparència econòmica i per la serietat dels seus plantejaments. Tot això val per a l'equip responsable de la nostra diòcesi. Ho ampliem també per a tots els col·laboradors que lliuren el seu esforç i el seu temps i per els qui, persones i institucions, ofereixen la seva aportació econòmica. En nom de tots ells m'erigeixo en el seu portaveu per dir amb contundència i satisfacció: **Gràcies.**

L'objectiu d'aquestes línies és molt clar: convidar a tots els cristians a participar amb la seva oració, el seu temps i els seus béns amb Mans Unides i oferir a totes les persones de bona voluntat, preocupades per les mancances i misèries del nostre món, la possibilitat de sumar els seus esforços a aquesta immensa tasca que sembla desgraciadament no acabar mai. Us necessitem a tots.

Encara que aquesta organització treballa durant tot l'any, és en aquestes dates quan intensifica la seva activitat. Haureu vist publicitat en diferents llocs dels nostres pobles i ciutats. És la campanya anual que se centra en el segon cap de setmana de febrer amb un anomenat Dia del Dejuni Voluntari, l'aportació dominical de les parròquies i uns sobres destinats a recollir donatius particulars. Hi ha també abundància d'informes, anàlisis i estudis que estan al servei de la informació general; per descomptat revistes, estadístiques i xerrades que sensibilitzen a la nostra societat. Podeu aprofitar tots aquests recursos. Us ajudarà en els vostres sentiments fraterns.

Anem a la campanya d'aquest any. Té un lema molt impactant: "Plantali cara a la gana: sembra". Segons l'autora del cartell té un impacte visual (pel contrast de la imatge), un impacte emocional (per la presentació d'un plat blanc d'alta cuina amb la cullera de fusta plena de terra) i un impacte moral (perquè no tot és senzill per menjar, cal sembrar). La frase vol arribar al cor i a la responsabilitat de tots, dels qui beneficien i dels qui aporten. Amb dos verbs en imperatiu que a tots comprometen, que no tinguem por de lluitar contra aquesta tremenda xacra social i que tots participem en la sembra de llavors de cultiu i de misericòrdia. Se'ns exigeix la col·laboració per al desenvolupament material de tots els pobles de la terra en l'agricultura, en la indústria en els serveis i en la conversió del nostre cor per malbaratar misericòrdia fent realitat la fraternitat universal que ens mana el mateix Jesucrist.

No tinc cap dubte que la campanya actual està en la línia que el papa Francesc ens recorda amb insistència en aquest any Jubilar de la Misericòrdia.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La doctrina social de l'Església

14 de febrer de 2016

Algunes opinions dolen als responsables de la nostra Església. Hi ha afirmacions que, segurament per ignorància, amaguen una gran injustícia. Hi ha discursos, repetits en successius moments de la història, que produeixen allunyament i incomprensió. Em refereixo en aquest cas a l'ensenyament de l'Església sobre les anomenades qüestions socials.

Em preocupa la reiteració d'alguns comentaristes quan insisteixen que l'Església no ha escrit o no actuat amb contundència davant els canvis produïts pel nostre món durant els dos últims segles. Que ha persistit gairebé silent i no ha promogut la resposta adequada davant la transformació social. Com si no li interessés aquesta qüestió que afecta, i ha fet sofrir, a tanta gent en el nostre entorn. I això, em sembla, és profundament injust i producte del desconeixement o del desinterès.

Aquesta pàgina setmanal em permet recordar algunes dades sobre aquesta qüestió. I, per descomptat, oferir als catòlics algun criteri d'actuació. També per a molts altres lectors que busquen informació sobre la conducta i la implicació dels cristians en aquests àmbits. És una preocupació personal després d'algunes lectures de les últimes setmanes. Qualsevol podria trobar obres publicades recentment que aborden aquesta qüestió.

Buscant aconsellar un bon resum, diferents autors m'han portat a una obra que el Pontifici Consell "Justícia i Pau" va publicar l'any 2005 i que va titular "compendi de la doctrina social de l'Església" (BAC/Planeta). Són 300 pàgines de contingut i 120 d'índexs. Sembla una mica extens però, tenint en compte tota la documentació existent, és un perfecte sumari de les conviccions que els cristians hem de saber, aplicar a la nostra vida i ensenyar a els qui s'interessin per la paraula de l'Església al món d'avui.

Aquesta obra conté una introducció (Un humanisme integral i solidari) i tretze capítols amb els següents títols: El designi d'amor de Déu per a la humanitat; Missió de l'Església i doctrina social; La persona humana i els seus drets; Els principis de la doctrina social de l'Església; La família, cèl·lula vital de la societat; El treball humà; La vida econòmica; La comunitat política; La comunitat internacional; Salvaguardar el medi ambient; La promoció de la pau; Doctrina social i acció eclesial. Acaba amb una conclusió (Cap a una civilització de l'amor).

Observeu que sorgeixen els grans temes que afecten a l'ésser humà, la seva dignitat i origen, i a les seves relacions amb els altres, amb la societat i amb l'univers. De cada tema es descriu la seva naturalesa, les conveniències i dificultats en la seva aplicació, els seus fonaments en la Paraula de Déu i en el Magisteri, una anàlisi de la situació i unes perspectives de futur. D'aquí es dedueixen també uns criteris d'actuació per a cada individu i cada grup social, tenint sempre present el nucli essencial de les paraules del Senyor: tots som fills de Déu, germans seus i de tots els homes i com a tals han d'actuar tots els cristians. La justícia, la misericòrdia, l'amor i el perdó són les actituds bàsiques per complir les exigències evangèliques.

Faria falta recordar també els últims documents del papa Benet ('Déu és amor') i del papa Francesc ('L'alegria de l'Evangeli' i 'Laudato Si'). Són molt alliçonadors i completen alguns aspectes assenyalats abans, precisament ara en què tanta gent es mostra com a defensora indiscutible de la justícia, del medi ambient i del benestar. Per als cristians no hauria de suposar novetat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les obres de Misericòrdia (1)

21 de febrer de 2016

Tots hem escoltat en alguna ocasió que el papa Francesc ha proposat un Any de la Misericòrdia. Ho sabem sobretot els cristians, els que ens hem d'esforçar amb honestedat i major exigència a viure-ho amb alegria. També a comunicar-ho a tots els que ens acompanyen en aquest camí de la vida.

És una proposta que ha gaudit de gran simpatia per amplis sectors de la població. Va començar en la passada festa de la Immaculada Concepció i acabarà a la propera festa de Crist Rei. La mateixa paraula, misericòrdia, evoca unes realitats que conformen el fonament de les actituds de l'ésser humà: l'amor, el perdó, la compassió i la tendresa. Són conceptes que ei-xamplen el nostre interior i ens permeten veure el món amb mirada positiva i contemplar els altres amb un cor proper i servicial. Paraules que s'acom-panyen amb gestos perquè puguin resultar visibles els nostres pensaments i desitjos; complim en aquest cas l'exigència evangèlica que desenvolupa en caritat la fe en el Senyor.

Hem parlat diverses vegades d'aquest especial any jubilar. Tornem una altra vegada sobre el mateix amb la pretensió de centrar el nostre comentari en les anomenades obres de misericòrdia. Poden ser un fruit magnífic produït per la sembra i el cultiu en aquestes setmanes que ens obliguen a reflexionar i a actuar. Són una espècie de descripcions d'un aspecte essencial de les relacions humanes que es converteixen en un imperatiu nascut del mateix evangeli quan el Senyor repetia a cada un, al final de la seva vida, que l'actuació cap als altres té les mateixes caracterís-tiques i s'identifica amb el que hem fet amb Ell mateix. L'Església ha fixat al llarg dels anys unes formulacions que concreten les actituds bàsiques en relació amb els altres.

Són catorze les obres de misericòrdia. Set corporals i set espirituals. Són fàcils de retenir i molts de nosaltres les hem après en la catequesi i les hem vist realitzades en el comportament diari de gran quantitat de cristi-ans. Bé podríem anomenar al conjunt d'aquestes obres un bon resum de la Doctrina Social de l'Església del que us parlava fa una setmana. És un resum que entén qualsevol persona, s'ha popularitzat la seva formulació i és molt pràctic a l'hora de la seva aplicació.

M'ha semblat oportú utilitzar aquest espai per recordar les esmentades obres i comentar amb brevetat i senzillesa el seu contingut. Cada setmana exposarem la reflexió sobre una obra corporal i una altra d'espiritual. El resultat ens ocuparà set setmanes que intercalarem amb altres temes exigits per la mateixa evolució temporal de l'Església. No podem prescindir d'un comentari sobre la Pasqua, sobre la inscripció a la classe de religió, sobre la recepció dels sagraments de la iniciació cristiana, sobre alguna festa popular o sobre la jornada dels mitjans de comunicació. L'espai és curt i es presta a una reflexió excessivament elemental. Demano la vostra comprensió. Però és suficient aquest petit recordatori si serveix i és útil per examinar l'actuació individual i comunitària. Qui vulgui ampliar els seus coneixements sobre aquest tema pot recórrer a diverses publicacions que s'han posat a la venda en aquestes últimes setmanes.

En poques línies aplicarem el mateix esquema per a les diferents obres de misericòrdia: una breu descripció del que ens vol dir, unes referències bíbliques perquè puguem acudir a la lectura de les mateixes, una enumeració de persones i entitats de la nostra diòcesi que ja actuen en l'obra referida i acabarem amb una trucada o invitació a la col·laboració personal.

Espero que sigueu comprensius per la senzillesa de l'exposició i exigents en l'aplicació que cadascú fa en benefici dels altres.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les obres de Misericòrdia (2)

28 de febrer de 2016

Tal com vaig anunciar en l'última glossa posarem la nostra atenció en dues obres de misericòrdia (una corporal i una altra d'espiritual) cada setmana. Per descomptat és una divisió aparent perquè tot i sempre afecta a l'ésser humà que és una unitat psicosomàtica. Serà una sèrie de set glosses que us poden ajudar en la vostra vida cristiana.

Visitar als malalts. Alguns autors afegeixen **i cuidar.** És aquesta una situació de l'ésser humà en la qual constata la seva pròpia fragilitat. Sense definir el concepte de malaltia, considerem que hi ha persones amb limitacions físiques o psíquiques que necessiten l'ajuda dels altres per la seva supervivència; són els professionals de la medicina o els mateixos familiars o voluntaris que acompanyen els episodis de mancances de salut. És cert que al llarg de la història ha evolucionat molt la relació malaltia / salut. En els segles anteriors s'afegia la soledat o l'abandonament a gran quantitat de malalts que fàcilment desembocava en una mort anticipada. En l'actualitat els malalts, als hospitals o residències o en els seus propis domicilis, han de ser objecte del nostre acompanyament i compassió (patir amb l'altre).

Mediteu aquests textos bíblics: Mt 25, 31; Flp 2,5-11; Job

A la nostra diòcesi hi ha diverses congregacions religioses que van néixer amb la preocupació fonamental dels malalts; en moltes parròquies hi ha grups de pastoral de la salut; abunden professionals amb una modèlica actuació amb els malalts.

Us convido a participar en l'acompanyament als malalts, més enllà dels nostres familiars, a no perdre l'ànim en la seva cura continuada i a valorar als qui procuren una major qualitat de vida per a tots els seus pacients. L'Església sempre ha ensenyat a valorar i defensar la vida fins a la seva fi natural.

Ensenyar a qui no sap

La preocupació per transmetre els sabers comportava una aposta per la llibertat personal. L'analfabetisme o la incultura són situacions humanes que estem obligats els cristians a ajudar a la seva eradicació. Com més obrim les ments alienes a l'adquisició de coneixements, destreses i actituds, més els ajudarem a comprendre el món, a acceptar la diversitat i a potenciar la seva llibertat.

Mediteu aquests textos bíblics: Dt.4,35-39; Pr 4,1; 13,33; Mt 28, 19-20; Mc 12,19; 13, 1; Jn 6,45; 8,17; 1Cor 1,30; 2Tim 3, 16-17

A la nostra diòcesi tenim diverses institucions dedicades a l'ensenyament on es pretén modelar les personalitats dels alumnes perquè siguin honestos i servicials; hi ha grups parroquials que ofereixen reforç escolar; abunda el nombre de persones que lluiten contra l'analfabetisme i dediquen gran part del seu temps en favor de la igualtat.

Us convido a valorar positivament als professionals de l'educació; a col·laborar en la transmissió de la saviesa cristiana que no es redueixi només a coneixements sinó a l'experiència global en contacte amb la trobada amb Crist dins de la vida de l'Església; a la lluita per no decaure (pares, catequistes, sacerdots i mestres) en l'educació serena de les virtuts i en l'estima pels valors que construeixen la persona amb profundes conviccions i entrega al servei del proïsme.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Triar religió a l'escola

6 de març de 2016

D'aquí a unes setmanes els centres d'ensenyament començaran a preparar el curs vinent en l'anomenat període de preinscripció escolar. És un primer pas que fa possible que els pares triïn centre educatiu per als seus fills. En aquesta opció està incorporada una matèria que han d'oferir els centres i poden triar voluntàriament els pares o, si s'escau, els alumnes.

M'estic referint a l'Ensenyament de la Religió i la Moral Catòlica. I sol·licito l'atenció de tots els catòlics, pares i alumnes, professors i sacerdots perquè aquesta matèria compti amb la decidida i favorable opció perquè té un gran valor i és molt important per a la formació integral i cristiana dels alumnes. Recordo també que el seu estudi pot servir per ampliar coneixe-

ments als alumnes d'altres confessions o no creients. Demano a tots els que s'interessen per l'escola, comprensió i respecte pels continguts d'aquesta assignatura que s'imparteix amb normalitat en els sistemes educatius de molts països del nostre entorn.

M'agradaria explicar amb detall la importància de l'ensenyament de la religió a l'escola i les seves fonts psicològiques, sociològiques, culturals i històriques que la justifiquen; per descomptat, també les teològiques. De la mateixa manera vull narrar amb brevetat les difícils circumstàncies que ha viscut aquesta assignatura en els últims trenta-cinc anys i les complicacions de tot tipus per encaixar amb dignitat en l'actual currículum escolar. Intento resumir tot això en unes quantes afirmacions que molts altres experts han desenvolupat àmpliament i en profunditat.

És un dret fonamental dels pares reconegut per la Constitució Espanyola en l'article 27.3. No és un privilegi dels bisbes o de l'Església.

És una satisfacció personal i professional per a tants professors que la imparteixen o que veuen afavorides les seves matèries per les seves coincidències, complementarietats o contrastos. No es pot confondre amb la catequesi que s'ofereix a les parròquies ja que està en diàleg constant amb les altres assignatures.

És una obligació de les autoritats educatives i dels responsables dels centres escolars oferir aquest ensenyament com una assignatura optativa perquè tots exerceixin el seu dret amb llibertat i sense cap trava. Els professors de religió reuneixen els requisits acadèmics similars als exigits per als docents de les altres matèries.

És una preocupació per als mateixos responsables eclesials que els nens i joves no tinguin una explicació coherent respecte a les grans respostes de sentit que poden trobar tots ells en Jesucrist i la seva Església.

És una responsabilitat de la comunitat cristiana aconseguir que tots els seus membres tinguin un bon bagatge cultural, nascut de la fe i desenvolupat per moltes generacions al llarg dels segles, i sàpiguen donar raons suficients de la seva esperança.

És una gran prova de tolerància per part de tota la nostra societat possibilitar que les motivacions i conviccions de molts cristians siguin educades i purificades per tal que hi hagi cada vegada més ciutadans, que estiguin ben preparats i que dediquin el seu temps al servei del bé comú, des d'una plataforma confessional.

Amb aquestes línies, desitjo aconsellar i urgir a tots els escolars a inscriure's en aquesta matèria en els seus respectius centres, bé per pròpia

decisió o bé per voluntat dels seus pares. Les estadístiques actuals sobre les inscripcions encara són elevades a nivell general i tots hem de contribuir a la coherència entre les pròpies conviccions i la vida.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia del Seminari

13 de març de 2016

Estic segur que tots sabeu a què ens referim quan parlem del Seminari. És el lloc en el qual es formen els que volen ser ordenats sacerdots. És una opció personal, l'acceptació definitiva queda en mans de l'Església. A la nostra diòcesi molts joves, al llarg dels anys, han passat pel Seminari on han cursat els seus estudis i han forjat la seva personalitat i el seu futur. Alguns d'ells, coneguts per molts de vosaltres, exerceixen el seu ministeri en les diferents parròquies i encàrrecs servint amb generositat i fidelitat al Poble de Déu i col·laborant amb altres persones i institucions per millorar la nostra societat.

A més de la permanent responsabilitat que tenim tots els cristians sobre aquesta institució educadora, cadascú segons la seva funció en la comunitat, l'Església ens demana que la nostra preocupació sigui més intensa en una jornada anual. Aquest és el cas d'aquest diumenge, 13 de març. En les diòcesis on què es manté com a festa el dia de sant Josep, se celebra aleshores ja que els seminaris catòlics el tenen com a patró. L'objectiu d'aquesta jornada se centra en aconseguir que tots valorem i li donem la deguda importància al període destinat a la preparació dels futurs sacerdots.

Em refereixo a tots. Començo per mi mateix la preocupació que ja us he traslladat en diverses ocasions fins a cansar-vos. Segueixo amb els actuals sacerdots que, amb la seva vida i el seu servei, us presenten diàriament al mateix Jesucrist i expressen la felicitat que els dóna el seu seguiment i la dedicació a la comunitat atenent els qui la formen i acollint amb afecte a tots els qui arriben sol·licitant ajuda per a alguna necessitat concreta. És un bon camí per iniciar als altres en aquest lliurament.

També són responsables les famílies cristianes i, en concret, els pares. Us demano molta generositat per despertar i acompanyar la vocació al ministeri sacerdotal, si es dóna el cas, d'algun fill vostre. No tingueu por de perdre a ningú; al contrari, guanyareu en sensibilitat comunitària i sereu correspostos al cent per un. Els catequistes, els monitors de temps lliure, els professors de religió, els docents cristians esteu cridats a facilitar la

resposta positiva dels vostres a la crida de Déu. Tots estem compromesos en la pregària per aquesta intenció i en la mateixa tasca vocacional. Per descomptat, els joves i tots aquells que us interrogueu sobre el vostre futur. Atreviu-vos a respondre afirmativament a la crida que Déu us fa i entregueu la vostra vida al servei de l'Església pel bé de tots.

El lema d'aquest any és molt consolador i està en la línia que ha marcat el papa Francesc amb l'Any de la Misericòrdia. *Enviats a reconciliar* amb una clara referència a apropar als germans a Déu i entre ells; a oferir el sagrament del perdó; a construir un cor ple de misericòrdia per acollir a tothom, per tractar sempre als altres amb tendresa; a mostrar amb autèntica visió la felicitat i la salvació de Jesucrist.

Se'ns proposa una oració que, entre altres coses, diu: "Ajuda, Senyor, als qui tu tries… fes-los humils ministres teus… marca la seva vida amb el signe d'una compassió que no només comprèn el sofriment, sinó que acudeix a socórrer els qui pateixen… transforma tota la seva persona per ser compassius com el Pare".

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Donar menjar al famolenc

20 de març de 2016

Sembla que el problema de la fam al món és una tràgica realitat que no acaba de trobar solució. Contemplem en l'actualitat la injustícia en la distribució dels aliments. Alguns vivim totalment satisfets i tenim de tot en els nostres rebosts i moltíssims pateixen per no disposar d'un crostó de pa, o d'un got de llet per als seus fills. Hi ha informes i estudis que corroboren amb detall aquesta situació. Alguns es pregunten com és possible que els avenços tecnològics en tots els ordres no hagin eliminat aquesta tragèdia que pateixen molts pobles d'aquesta terra. A vegades ens consolem amb una gran dosi d'inconsciència afirmant que sempre ha estat així. I això pot adormir la nostra consciència i disminuir el nostre compromís amb els famolencs.

El cristià, des del més profund dels mandats del Senyor, està obligat a compartir el seu pa amb qui ho necessita. No hi ha cap tipus d'excusa que justifiqui la impotència de no veure saciat al proïsme. Segurament és l'aspecte més elemental de la nostra pràctica cristiana i la prova més evident del seguiment del Senyor, que ens ho recorda i mana constantment. Si no partim i compartim el nostre pa, desobeïm el mandat de Jesucrist. I ens demanarà comptes per això.

Recordem algunes referències bíbliques: Dn 4,24; Tob12,9; Ez 18,5.7; Is 58,7.8.10-11; Mc 6,37; Lc3, 11; St 2, 16-17; 1Pe 4, 8.

A la nostra diòcesi moltes persones i organitzacions treballen per disminuir els efectes de la fam en l'entorn i en el món sencer. Els grups parroquials de Càritas distribueixen cada setmana una gran quantitat d'aliments. Mans Unides o Jericó no fan altra cosa.

Que ningú dubti a participar en l'eliminació d'aquesta injustícia local i mundial. No importa l'edat, la cultura o la condició social. Es tracta de canviar el cor per atendre al famolenc.

Donar bon consell al qui ho necessita

En un pla estrictament individual hi ha moments de la vida en què la incertesa, el caos o la foscor es fan amos del nostre interior. Necessitem un bon consell, una llum que ens segueixi il·luminant el camí per prendre les millors decisions que afavoreixin el nostre propi creixement espiritual i la felicitat dels nostres germans. En el pla social existeixen una gran quantitat de persones que ens volen convèncer valent-se de les cartes, de les boles de vidre o de pretesos estudis psicològics. Per no parlar de l'enorme quantitat de consells de tota índole que emeten informes o marquen la trajectòria d'empreses privades o organismes públics. Fa la impressió que en l'actualitat necessitem bons consellers per no errar en la presa de decisions.

Llegiu alguns consells en aquestes referències bíbliques: Num 16,2; Sal 14,6; Tob 4, 18; Job 5,13; Ez 11,2; Mt 5,44; Mt 6,25-33.

En l'ambient eclesial en què ens movem el recurs a bons consellers és d'una gran facilitat. Per discernir sobre els consells rebuts ens hem de fixar en qui ens els ofereix; només es necessita molt d'amor i gran misericòrdia cap a qui els demana. El pare, els mestres, els directors espirituals, els confessors... Tots aquells que saben i volen escoltar de manera desinteressada procurant aclarir la incertesa i la foscor en la vida de l'altre amb vista a construir un món menys egoista i més fratern.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

En l'Any de la Misericòrdia, Bona Pasqua

27 de març de 2016

És la festa central de l'any per a l'Església que exhibeix la immensa alegria per la Resurrecció de Jesucrist i la profunda esperança pel compli-

ment de les promeses de la nostra Redempció. Avui tot crida a la felicitat compartida i a la nova vida que ens regala el Senyor. Des de sempre ho hem manifestat amb una infinitat de celebracions i costums populars que han omplert de colors el nostre món. Però els cristians volem aprofundir en l'alegria de la vida renovada que ens descobreix Jesús amb la seva Resurrecció accentuant la dimensió personal. És el Fill de Déu, fet home com nosaltres, qui dialoga, acompanya i salva els altres. De persona a persona. No és un fenomen de la natura a la primavera o l'eclosió del positiu expressat en substantius abstractes. És Crist que, en ressuscitar, venç la mort i ens marca el camí d'una nova vida per a tothom. És un regal i una tasca.

Una nova vida basada en la **veritat**. Sense mentides ni ocultacions; sense enganys i amb la transparència del missatge que Ell va oferir en la seva predicació.

Una nova vida basada en la bondat. Crist va vèncer la maldat i va possibilitar que en el cor de l'ésser humà resideixin els sentiments més bondadosos cap als semblants.

Una nova vida basada en la **bellesa**. L'obra creada, la fe viscuda i compartida, la fraternitat expressada en mil circumstàncies diferents que arriben fins gastar i lliurar la pròpia vida pels altres, ofereixen els caràcters més bells de les relacions del Senyor amb la humanitat.

Una vida nova basada, especialment aquest any, en la **misericòrdia**. Substancial reflex de l'amor de Déu a l'ésser humà des d'on es construeix l'amor d'uns envers els altres.

Una vida basada en la generositat. Crist ho lliura tot. No demana res a canvi. És l'exponent màxim de la gratuïtat. Exigim que els nostres actes estiguin plens de generositat, sobretot amb aquells que més els necessiten i no poden tornar el favor.

Una nova vida basada en el **servei**. No tinguem por de ser els servidors dels nostres germans. Treballem per la dignitat de tot ésser humà amb la condició de qui camina per la terra com un samarità preocupat per les mancances dels altres.

Una nova vida basada en la **justícia** i en la **pau**. No ens convertim en còmplices de les situacions agressives, explotadores i injustes del nostre món. Rebusquem els nostres comportaments indignes en la nostra pròpia realitat per eliminar-los. Quantes actituds interessades i egoistes estan encara en el cor!

Una nova vida basada en **l'esperança**. Tot el que ha dit i fet el Senyor és possible. Hem de fugir del desànim i de la negativitat. Si acceptem la resurrecció del Senyor tenim totes les possibilitats de crear una terra

nova on tots els homes es reconeguin com a germans perquè són fills d'un mateix Pare.

Així la nostra vida estarà plena d'alegria i serà capaç de contagiar l'alegria a la resta de la societat.

Bona Pasqua de Resurrecció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Confirmacions

Durant aquest trimestre, el Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez, ha conferit el sagrament de la Confirmació als joves que s'esmenten a continuació:

			nois	noies
Gener	3	Corbins	1	–

Vicaria General

Consell Presbiteral

Sessió del dia 12 de gener de 2016

Hi són presents tots els consellers, excepte Mn. Daniel Gómez Fernández que excusa la seva absència. Modera la sessió Mn. Jaume Pons Bosch.

S'aprova l'acta de la sessió anterior de 23 de novembre de 2015.

Seguit d'acords i temes:

Sr. Bisbe: passats tres mesos des de la presa de possessió de la Diòcesi, creu oportú que és el moment de començar a tractar alguns dels problemes /reptes que els consellers i altres preveres, han anat apuntant. A partir del proper consell es començaran a tractar i s'informarà prèviament.

Tema primer: **Pressupost Diocesà per l'exercici 2016. Informa Mn. Xavier Jauset, ecònom diocesà**.

Abans de l'exposició el Sr. Bisbe expressa que la seva intenció és ser transparent amb l'economia diocesana i anar comunicant quin és l'estat de la mateixa, sense amagar res.

El pressupost per a l'any 2016 ja està aprovat pel Consell d'Economia i ara s'informa al Consell Presbiteral. Els consellers poden fer referències si cal, i/o suggeriments sobre la informació que es dóna.

Mn. Xavier Jauset, ecònom diocesà, fa una exposició informativa sobre les xifres pressupostades per l'exercici 2016, expressant la intenció que en aquest any s'intentarà tancar el balanç al mes de novembre, per poder tenir una valoració de l'any en curs.

La retribució dels preveres serà de 14 pagues de 967 €, amb un augment del 1%.

El Sr. Bisbe adverteix dels possibles canvis, per part de l'Estat, que poden esdevenir-se respecte a certs impostos, com ara l'IBI o altres.

També explica que es aconsellable que es faci una revisió de les compensacions per quilometratge que reben els preveres pels seus desplaçaments en tasques pastorals. Aquesta revisió es farà coordinada entre el Vicari de Pastoral i els Arxiprestes.

Aportacions dels consellers:

Seria aconsellable que els serveis de la Cúria es preocupessin de l'estat de les rectories, abans de ser ocupades, fins i tot facilitant els béns mobles necessaris.

Es recorda que seria bo que es mantingués actualitzat un inventari del contingut de béns mobles de les parròquies.

S'hauria de fer un llistat de llocs on sempre caldria que hi hagués presència de rector i per tant fent inversions, amb la idea que sempre siguin ocupades.

Es recorda el conjunt de col·lectes "manades", cosa que és obligatòria per a totes les comunitats.

El serveis de la Cúria podrien arribar a un acord amb una empresa de manteniment, que facilitessin les reparacions a les esglésies i cases rectorals.

Tema segon: **Casa Sacerdotal. Economia i gestió. Mn. Josep Ginestà.**

Sr. Bisbe: informa que s'ha realitzat la substitució del Director de la Casa Sacerdotal, informació que ja havia estat publicada, ocupant actualment aquest càrrec Mn. Jaume Pedròs.

Mostra la seva preocupació de què la Casa Sacerdotal sigui deficitària i que per tant la Diòcesi hagi d'aportar diners, però alhora és un servei molt bo i necessari, especialment pels preveres ancians o malalts.

Mn. Ginestà: Realitza una exposició del balanç d'ingressos i despeses de la Casa Sacerdotal segons el pressupost de l'any 2015 i un pressupost d'ingressos i despeses de la Casa Sacerdotal per a l'any 2016, assenyalant el dèficit acumulat, malgrat l'austeritat en les despeses, i el previsible per l'exercici 2016.

Una de les partides que provoca major despesa és el personal contractat. Des del seu punt de vista, considera, que des de la incorporació de les religioses a la gestió de la Casa, ja no és necessari tant personal i que s'hauria de racionalitzar aquesta despesa, continuant amb una qualitat de servei als residents.

Proposa que s'estudiï la viabilitat d'incorporar una empresa de serveis que absorbís el personal i que es fes càrrec de la neteja, roba i cuina, sota la direcció de les religioses.

Demana ajut a l'equip de govern de la Cúria per trobar la solució adient.

Sr. Bisbe: el paper de les religioses a la Casa Sacerdotal és importantíssim, entre altres coses perquè proporcionen un caliu singular per la seva condició de consagrades i per tant el criteri és mantenir-les com sigui. Estem, alhora, obligats a fer reduccions de costos perquè sinó seria inaguantable que el dèficit anual s'anés incrementant. Per això seria bo, estudiar com una empresa pot pal·liar-nos la situació.

Entretant l'economia diocesana es farà càrrec del dèficit anual que presenti la Casa Sacerdotal.

Aportacions dels consellers:

Diversos consellers mostren la seva aprovació d'estudiar la possibilitat d'una empresa de serveis que es fes càrrec de la neteja i cuina de la Casa Sacerdotal, per racionalitzar els costos.

Es podria pensar d'ocupar les habitacions buides de la Casa Sacerdotal amb familiars dels propis capellans, que volguessin fer ús d'aquest servei.

Sr. Bisbe: pregunta si sembla bé que es facin consultes per buscar empreses que realitzessin els serveis comentats. Tots els consellers es mostren d'acord.

Essent les 14 hores i sense cap altre assumpte a tractar, el Sr. Bisbe va agrair el treball fet i clogué la sessió amb una pregària.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 22 de març de 2016

Hi són presents tots els consellers, excepte Mn. Francisco José Ribas que excusa la seva absència.

No es llegeix acta de la sessió anterior (12-01-2016), perquè només es vol tractar un tema únic i no retardar l'horari establer pel dia (jornada sacerdotal).

Tema únic: **Casa Sacerdotal.**

Segons petició de Mn. Ginestà, administrador de la Casa sacerdotal, en Consell de Presbiteri, en reunió amb data 12 de gener de 2016, es va estudiar la viabilitat de contractar els serveis d'una empresa que es fes càrrec de la neteja i la cuina de la Casa sacerdotal, absorbint el personal contractat.

El Sr. Bisbe explica les gestions que s'han fet en les darreres setmanes i que vol comunicar al Consell Presbiteral, juntament amb les decisions preses:

La Diòcesi de Lleida és la responsable última de l'estat dels seus preveres i ha d'oferir la possibilitat de que aquests estiguin correctament atesos especialment en estat de malaltia o en la seva ancianitat.

La Casa sacerdotal, actualment, resulta deficitària econòmicament, però la Diòcesi aposta per mantenir tots els serveis al marge dels costos, alhora que s'ha de mirar que aquests costos no augmentin proporcionalment.

El motiu de consulta a una empresa de serveis respon a dos objectius: tenir una bona qualitat en l'atenció als residents de la Casa i alhora estabilitzar els costos per evitar, en el possible, el seu augment.

S'ha contactat amb l'empresa **Alessa**, la qual ha fet una proposta de serveis i atenció de neteja, cuina i bugaderia, que no suposa un increment de les despeses mensuals i fins hi tot s'aconsegueix un petit estalvi. Aquesta empresa absorbiria el personal que actualment treballa a la Casa, mantenint els seus llocs de treball.

Les religioses de Marta i Maria, continuarien atenent la Casa Sacerdotal i elles serien les encarregades del bon funcionament de tot, controlant la qualitat del servei, alhora que podrien atendre amb més intensitat els residents, especialment els més ancians o malalts, i sense haver de gestionar el personal. Estarien permanentment en contacte amb una treballadora que seria l'enllaç amb l'empresa a qui li farien arribar suggeriments i/o queixes.

Amb l'empresa s'establiria un contracte anual renovable.

Tota la proposta s'ha estudiat en Consell Episcopal i amb els responsables de la Casa Sacerdotal (germanes, director i administrador). S'ha arribat

a l'acord d'acceptar la proposta i els següents passos seria comunicar-ho als residents i als treballadors.

Es possible que l'empresa pogués iniciar el treball a la Casa entre el 15 d'abril o l'1 de maig.

Tots els Consellers es mostren d'acord amb la decisió pressa i cap expressa la seva negativa a la incorporació de l'empresa.

Mn. Ramon Prat, demana que consti en Acta l'agraïment de tots, per la feina que actualment estan duent a terme l'equip responsable de la Casa Sacerdotal.

Mn. Ginestà demana permís per, aquest mateix dia, comunicar a l'empresa la decisió final i així puguin iniciar els tràmits oportuns. El Sr. Bisbe dóna el seu consentiment.

Essent les 10:10 hores es clogué la sessió amb una pregària.

Vicaria de Pastoral

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 26 de novembre de 2015

Hi són presents tots els consellers, excusant-se: Sr. Joan Saura i Mn. Gerard Soler.

S'aprova l'acta anterior, sense rectificació.

Tema Primer: **Paraules d'introducció del Sr. Bisbe i Constitució del Consell.**

Inicia la sessió el Sr. Bisbe expressant agraïment pel treball pastorals de cadascú a la Diòcesi, que és de tots els qui hi formem part. És important quan un Bisbe arriba a una Diòcesi, reconèixer que l'Església té un camí realitzat i cal valorar-lo i el nou Pastor li pot donar la seva empenta i la seva empremta personal, però s'ha d'acomodar en primer lloc a la situació existent.

Es troba feliç d'ajudar en aquesta tasca diocesana i demana a tothom que sigui corresponsable amb la missió de l'evangelització. Informa que ja s'ha constituït el Consell de presbiteri, amb la seva primera reunió, que en aquest moment queda constituït el de Pastoral i en breu quedarà constituït el d'Economia.

Pastor i comunitat són necessaris, es miren i no s'han d'aturar mai, malgrat les dificultats que puguin sorgir. En el Consell de Pastoral se sumen laics, religiosos i preveres, cadascú amb les seves sensibilitats però units en un projecte comú. Tots parlem de plans pastorals, per l'evangelització, en nom del Senyor.

Cal ser clars i respectuosos en les opinions, atenent a la diversitat, i corregir allò que sigui necessari i sumar el que funciona. El Sr. Bisbe es congratula de la formació del laics de la Diòcesi i, com s'ha dit, del treball realitzat.

Està especialment preocupat per la manca de vocacions sacerdotals. Vol fomentar amb l'ajut de tots, el treball vocacional amb joves, i també preocupar-se pels preveres, sense deixar de banda els acords presos a l'Assemblea Diocesana.

Agraeix a tothom la seva presència en aquest Consell, que es dóna per constituït, després de la presentació de tots el membres.

Tema segon: **Encetat el nou curs amb l'inici del ministeri pastoral del nostre Bisbe Salvador i a la llum de l'experiència viscuda en els darrers anys...**

Encetem un diàleg, discernint per on hem d'anar en aquest moment de canvi, fent suggeriments, obrint interrogants, realitzant propostes…

Aportacions dels Consellers:

Cal apropar-se a les famílies com a prioritat i comunicar als altres la gran família que es l'Església.

Valorar la carta del Sr. Bisbe, que s'adjunta i es publicarà diumenge. S'hereta el que s'ha fet i s'avança. Cal fer una pinya en la diversitat. Hi ha molta gent que ha marxat de l'Església i cal insistir amb una pastoral a l'encontre del mon.

Anar cada vegada més a què les parròquies s'organitzin en funció del laics del lloc (consells) i no de la mentalitat del prevere i que aquest s'insereixi en la mateixa aportant el seu servei.

Fer pinya malgrat la diversitat. El clericalisme es tan dolent com el laïcisme. És necessari fer un discerniment per treballar tots conjuntament al voltant de Bisbe, preocupant-nos especialment pels allunyats.

S'haurien d'establir ponts i trobar receptes per arribar al món del patiment, de la malaltia. L'Església potser no s'encara prou amb aquesta realitat. Acompanyament especialitzat intentant obrir línies per arribar a aquest sector.

Jesús es va adaptar al món del seu temps, per tant també nosaltres hem d'adaptar la nostra mentalitat al món d'avui. No hi ha, sovint, un llenguatge proper i hem de continuar creant experiències de fe, buscant nous espais de trobada amb el Senyor. Cal ser creatius per captar l'atenció dels allunyats i després inserirem a la gent en els moviments que siguin. A les Àrees els hi falta a vegades ser més operatives.

Sovint no es fa formació amb els pares dels nens de catequesi.

Potser cal pensar com aconseguirem tirar endavant l'estructura diocesana. Com compaginar feina de preveres i laics.

Moltes vegades la disponibilitat dels laics està en funció del seu temps. Cadascú ha d'intentar portar endavant la seva família, la seva casa, guanyar els diners suficients i això resta disponibilitat.

S'està fent un estudi de prioritats que com estarem d'aquí cinc anys? Cal canviar estructures, com per exemple la catequesi en els seus diferents moments.

Tenim joves a esplais, colònies, però no a les parròquies. No sabem que fer. Necessitem gent i temps, recursos per dedicar als joves.

Manquen acompanyants de joves als esplais. Quines són les expectatives en els joves? Qui els pot acompanyar?

S'està intentant formar bé els Agents de Comunitat. Perquè les parròquies no envien gent? Perquè moltes parròquies no els accepten? S'han de canviar actituds en els responsables diocesans. Cal recolzar la formació dels Agents de Comunitat. Les parròquies podrien estar coordinades per laics, on el prevere simplement s'inserís i aportés.

Revitalitzar la vida de les parròquies, unitats missioneres i evangelitzadores. Cal continuar buscant línies d'acció.

Malgrat les moltes aportacions de tots els consellers i les bones idees i desitjos suggerits, és urgent que ens plantegem, amb la manca de clergat que hi ha i la previsió de com podem estar a la Diòcesi en cinc anys, com sustentarem l'estructura diocesana, com atendrem a les moltes parròquies que hi ha al nostre Bisbat, quines estructures d'agrupació hem de crear, per poder tenir de veritat espais on hi càpiguen les moltes situacions d'atenció especialitzada (joves, malalts…) que s'estan dient en aquest Consell.

El Consell de Pastoral ha de ser el "motor d'arrencada" de la Comunitat Diocesana, que té un llarg camí recorregut:

Anunci de l'Evangeli; Arrelats a la Paraula i l'Eucaristia; Presència en el món i tot amb Qualitat Espiritual (Bisbe Joan Piris).

Ens ho recorda la resolució 1a del Concili Provincial Tarraconense: "El Concili urgeix, per tant, la revitalització, la vertebració i l'articulació de totes les comunitats cristianes, les quals tenen com a centre la persona de Jesucrist, per tal que siguin evangelitzadores i evangelitzades: acollidores, fidels a la missió d'ajudar gent molt diversa a refer la seva experiència de Déu, humils, fraternes i obertes a les altres comunitats".

Els Decrets Conciliars del vaticà II: DV (centrats en la Paraula); SC (centrats en l'Eucaristia); LG (Església - Poble de Déu); GS (al servei del món); AG (vivint en el món).

Tot això, ara el Papa Francesc ens porta a viure-ho en un projecte actual amb *Evangelii Gaudium*; *Laudato Si* i l'Any de la Misericòrdia.

Continuar amb les Unitats de Pastoral (UPs) i fer-les més reals (en tots els nivells: consell pastoral, despatxos, celebracions, catequesi, nomenaments de capellans i altres ministeris, etc.).

Continuar potenciant el ministeri dels Animadors de Comunitat (AC), i conferir-los-hi la missió per a la que han estat preparats. Estudiar el tema econòmic per a les persones individuals que assumeixin aquest compromís, tal i com es va dir en l'assemblea de maig de fa dos anys.

Repensar la composició d'algunes estructures diocesanes, com els arxiprestats, en les que només participen mossens. Cal més que mai agrupar-nos

entorn a la mateixa missió. Per aquest motiu, laics, religiosos i mossens podrien reunir-se en aquesta reunió mensual. Els recessos de mossens: ¿no s'haurien de convertir en recessos per a tots, laics i religiosos? Almenys obrir-ho i pensar en tothom.

No es pot parlar del foment de les vocacions al ministeri sacerdotal sense parlar del **perfil** dels candidats. En aquest sentit, cal continuar treballant aquesta qüestió en tots els ordres (cultura vocacional, famílies, capellans, nomenaments seminari, etc.).

Hem pogut escoltar al llarg d'aquesta sessió, intervencions relacionades amb:

L'alarmant situació de les comunitats a curt termini per la manca de mossens i com a conseqüència, la necessitat de què persones laiques s'hagin d'encarregar de mantenir viva la vida de la comunitat, També la necessitat de fer més atractiva la transmissió del missatge evangèlic així com la constatació de què moltes persones pateixen i no tenen a ningú que els acompanyi, etc.

Estem demanant per tant, una major implicació dels laics en la corresponsabilitat de les comunitats i la necessitat de què existeixi la figura de l'animador de comunitat.

Vull recordar aquí que ja estan destinats en diverses comunitats, dos promocions d'animadors i que continuem formant una nova, malgrat que reduïda, promoció d'animadors de comunitats. Aquestes persones laiques, que ja portaven una preparació acadèmica, una sòlida vinculació amb l'església i una certa vocació. Han estat i estan essent preparades precisament, de manera específica per mantenir vives les comunitats en els casos abans indicats, sense anular el protagonisme que correspon al mossèn, dinamitzant els àmbits de la fe, de les celebracions, de la fraternitat i solidaritat així como potenciant l'àmbit de la missió, i sobretot per a ser des de la seva competència i el seu testimoni referents i acompanyants (si cal) de les persones que formen part de la comunitat.

Naturalment que, per a què els animadors puguin fer la seva tasca de manera correcta, es necessari el recolzament dels mossens i fidels de les comunitats respectives i tal vegada la necessitat de canviar, no només, metodologies, llenguatges, etc., sinó també i, sobre tot, les actituds.

Sorprèn per tant que no s'enviïn des de les comunitats més laics i laiques, amb el perfil adequat, a rebre aquesta formació, (totalment gratuïta), per a ser animadors de comunitat.

Essent les 21:00 h. el Sr. Bisbe clogué la sessió amb una pregària, tot donant les gràcies pel treball fet al llarg de tot el curs.

Secretaria General

Nomenaments

Gener

Dia 5

Mn. Jaume Pedrós Solé, director de la casa sacerdotal de Lleida, en substitució de Mn. Jordi Pardell Mateu a qui expresso el meu reconeixement personal pel seu servei.

Dia 14

Sra. Maria José Rosell Farré, Secretària General de Càritas Diocesana de Lleida, pel bienni 2016-2017.

Dia 25

Sr. Josep Ramon Vidal Godall, secretari de la Fundació Verge Blanca.

Febrer

Dia 24

Sra. Rosa Pla Montoliu, presidenta delegada de Mans Unides a la Diòcesi de Lleida.

Necrològiques

Mn. Manel Coll Pallarès

Divendres dia 22 de gener, va morir Mn. Manel Coll Pallarés, prevere de la Diòcesi de Lleida amb servei pastoral a Cali (Colòmbia) des de feia molts anys. Darrerament estava retirat per malaltia a la residència d'avis regentada per les Germanetes dels Pobres, de la Fundació ***Mi Casa***. Mn Manel Coll en la seva llarga vida missionera, va fundar diverses comunitats parroquials; va iniciar el *Seminario de Adultos Operación 72*; la *Escuela Diaconal Pablo VI del Seminario San Pedro Apostol*.

La missa exequial se celebrà a Cali, dissabte 23 de gener a les 11:00 h (hora de Colòmbia) a la parròquia de la *Natividad del Señor*, la darrera parròquia on Mn. Manuel va estar com a rector i on era molt estimat.

La celebració exequial fou presidida per l'Arquebisbe de Cali, Mons. Jesús Darío de Monsalve, i concelebrada també per Mons. Juan Francisco Sarasti, Aquebisbe emèrit que va rebre a Mn. Manel Coll quan va arribar a Cali. També hi participaren Mn. Joan Miquel Martínez, missioner a Cali procedent de la nostra diòcesi, i altres preveres colombians.

Posteriorment fou enterrat al cementiri "Jardines de la Aurora". La nostra Diòcesi va celebrar una missa d'acció de gràcies a Déu per la seva vida, el dia 1 de febrer a la Casa Sacerdotal de Lleida. Que descansi en la Pau del Senyor.

Mn. Jaume Montaña Carrera

Mossèn Jaume Montaña Carrera va morir el 13 de febrer a Lleida després d'una llarga malaltia. Les exèquies es van celebrar, dilluns 15 de febrer, a les 10:00 h, a la parròquia de la Sagrada Família de Lleida pel seu propi desig personal.

Mn. Jaume Montaña Carrera va néixer a Lleida, el dia 8 de novembre de 1939. Va cursar els seus estudis eclesiàstics al Seminari de Lleida i Vitòria. Continuà els seus estudis a la Universitat Pontifícia de Comillas, a Bèlgica, a Roma i Lyon. Diplomat en Pastoral Litúrgica i Missionera, Diplomat en Comunicacions Socials i Religioses, Llicenciat en Filosofia i Teologia i Doctor en Ciències Socials. Va ser ordenat a Comillas (Santander) el 29 de març de 1964.

Inicià el seu ministeri pastoral a la nostra Diòcesi, treballant pastoralment a la parròquia Mare de Déu del Carme de Lleida, de 1970 a 1987, on va ser un gran formador de la joventut. Professor de Religió, Delegat

Diocesà de Mitjans de Comunicació Social, Director del Butlletí Oficial del Bisbat. Al 1987 assumí la Parròquia de la Sagrada Família de Lleida, fins l'any 2006. Compatibilitzà aquest càrrec amb el servei com a Delegat Diocesà d'Estadística, Arxiprest, Membre de la Comissió Diocesana del Concili Provincial Tarraconense, Membre del Consell de Pastoral, Jutge del Tribunal Diocesà en diversos processos referents als màrtirs de la persecució religiosa dels anys 1936-39. També es va fer càrrec del Secretariat per al Diaconat Permanent, l'any 2004 fins l'any 2009. El Sant Pare Joan Pau II, li atorgà la distinció de Capellà de Sa Santedat, el 16 d'agost de 2004.

Progressivament la malaltia el va anar apartant del servei pastoral. Va morir, el 13 de febrer de 2016, i ja descansa en la Pau del Crist.

Mn. Josep Maria Calderó Farré

Mn. Josep Maria Calderó Farré va morir ahir 6 de març als 88 anys. La missa exequial se celebrà el dilluns, dia 7 de març, a les 16:00 h a la Parròquia - Santuari de Santa Teresita de Lleida.

Mn. Josep Maria Calderó i Farré va néixer a Lleida, el dia 16 de març de 1927. Va cursar els seus estudis eclesiàstics al Seminari de Lleida i va ser ordenat prevere, a Barcelona, durant el Congrés Eucarístic, el 31 de maig de 1952, al servei de la nostra església. Completà els seus estudis amb la Llicenciatura en Filosofia i Lletres, Secció de Clàssiques, a la Universitat de Barcelona, l'any 1959.

Inicià el seu ministeri presbiteral a Binefar, anys 1952-53, Espluga de Serra i Torre de Tamúrcia; continuà a Aspa i el Cogul, fins l'any 1957. L'any 1959 va ser nomenat professor del Col·legi Episcopal de Lleida, tasca que va continuar fins l'any 1992. Va combinar aquest treball pastoral amb altres encàrrecs diocesans: Delegat de Pastoral de Turisme; servei pastoral a la Parròquia Mare de Déu de Montserrat; capellà de la Residència de la Verge Miraculosa; servei pastoral a les Basses d'Alpicat.

Els darrers anys i donat el seu delicat estat de salut, va estar retirat del servei pastoral. Va morir el dia 6 de març de 2016 i ja descansa en la Pau de Senyor.

Comunicat de la reunió núm. 217

1. Els dies 16 i 17 de febrer de 2016 ha tingut lloc la reunió núm. 217 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) a la Casa d'Espiritualitat «Maria Immaculada» de Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona. Ha excusat la seva assistència el bisbe Sebastià Taltavull. Per primera vegada ha participat a la reunió de la CET Mons. Joan Josep Omella que, com a arquebisbe de Barcelona, n'és el vicepresident.
2. Els bisbes expressen la seva joia pel nomenament del P. Manuel Nin, monjo de Montserrat, fill de El Vendrell, com a Exarca (bisbe) dels catòlics grecs de ritus bizantí amb residència a Atenes, i preguen pel bon desenvolupament del servei eclesial que li ha estat encomanat. El P. Nin rebrà l'ordenació episcopal el proper 15 d'abril a la Basílica papal de Sant Pau Extramurs de Roma.
3. La Dra. Carme Borbonès, presidenta de Càritas Catalunya i la Gna. Adoració Pujadas, directora de Càritas Diocesana de Vic i responsable de la Comissió d'Immigració de Càritas Catalunya, han exposat als bisbes la situació actual de la crisi migratòria a Europa, a Espanya i a Catalunya i quin és el treball que Càritas porta a terme en relació a aquesta emergència humanitària. S'han fet propostes encaminades a l'ajut als desplaçats i refugiats, especialment en els països d'origen d'aquestes persones, així com també en aquells països que reben una major afluència migratòria.
4. El coordinador del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), Mn. Bruno Bérchez i la secretària del SIJ, Sra. Sílvia Ruzo, juntament amb Mons. Francesc Pardo, han presentat el projecte de la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), que se celebrarà a Cracòvia del 24 al 31 de juliol, i de quina manera les delegacions diocesanes participaran en aquest important esdeveniment eclesial. Els bisbes animen els joves catalans a participar-hi, per conèixer alguns dels llocs més emblemàtics de la història cristiana de Polònia i prendre part en la JMJ amb el papa Francesc i amb milers de joves que s'hi trobaran d'arreu del món.
5. Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, ha presentat el programa de la Jornada Presbiteral que se celebrarà a Vic el proper 11 d'abril de 2016, en ocasió del centenari de la mort del Venerable Dr. Josep Torras i

Bages. El Cardenal Beniamino Stella, prefecte de la Congregació per al Clergat, pronunciarà la conferència i presidirà l'Eucaristia a la catedral. Els bisbes conviden els preveres i diaques a participar en aquesta Jornada, emmarcada també en l'Any Sant de la Misericòrdia.

6. Mons. Joan Enric Vives, responsable de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL), ha informat que la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments ha donat el vistiplau a la nova edició de la Litúrgia de les Hores en català, que s'ha revisat d'acord amb les instruccions de la Santa Seu per a la deguda aplicació del Concili Vaticà II.
7. Els bisbes han designat Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, com a bisbe delegat a Càritas Catalunya i responsable de l'àrea de Pastoral Social de la CET. També han designat Mons. Jaume Pujol com a president del Centre d'Estudis Pastorals (CEP).
8. Mons. Joan Enric Vives, secretari de la CET, ha presentat als bisbes el Balanç econòmic de l'any 2015 i el Pressupost de l'any 2016 del Fons Comú Interdiocesà, els quals han estat estudiats i aprovats.
9. Els bisbes han tractat també diverses qüestions relatives a l'Any Sant de la Misericòrdia, com ara l'obertura de les portes santes de les catedrals, el nomenament de 23 preveres diocesans i religiosos de les diòcesis catalanes com a missioners de la misericòrdia, o les publicacions aparegudes fins ara.
10. *La Misericòrdia* ha estat el tema de la XXVII reunió de treball de la CET amb els professors de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, integrat per la Facultat de Teologia de Catalunya, la Facultat de Filosofia de Catalunya i la Facultat Antoni Gaudí d'Història de l'Església, Arqueologia i Arts Cristianes. Hi han assistit el rector de l'Ateneu Sant Pacià, Dr. Armand Puig i Tàrrech, els vicerectors Dr. Santiago Bueno i Dr. Ramon Corts, i els degans de les tres facultats, Dr. Joan Planellas, Dr. Jaume Aymar i Dr. David Abadias. Les ponències han anat a càrrec dels professors Dra. Rosa Ribas, «La misericòrdia en l'art»; Dr. Carles Llinàs, «Arrels antropològiques de la misericòrdia»; Dr. Gaspar Mora, «Algunes reflexions teològiques sobre la misericòrdia»; Dr. Joan Planellas, «La Indulgència en l'Any Sant de la Misericòrdia»; i Dr. Salvador Pié-Ninot, «Les obres de misericòrdia».
11. Els bisbes han reflexionat sobre les notícies aparegudes aquests dies passats relacionades amb dues escoles i han aprovat la següent

NOTA

Davant les denúncies d'abusos a menors en alguns centres educatius de Catalunya, de titularitat catòlica, que s'han fet públiques recentment, els

Bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense reiterem la nostra total condemna a qualsevol abús, de qualsevol tipus, comès contra un infant o un menor d'edat.

El papa Francesc, com els seus immediats predecessors, ha repetit diverses vegades aquesta condemna i ha manifestat la seva proximitat a les víctimes. En comunió plena amb ell, ens comprometem a lluitar contra aquesta plaga que destrueix tantes infanteses.

Les normes de l'Església són clares. Ens demanen actuar amb rapidesa i decisió davant les denúncies, garantir la transparència i actuar amb tolerància zero. Entre altres mesures, seguint les indicacions de la Santa Seu, s'han d'apartar cautelarment de les seves funcions les persones acusades i oferir tota la col·laboració a l'acció de la justícia i a les autoritats civils.

L'Església ofereix tot el seu suport, atenció, escolta i acompanyament a les víctimes dels abusos, fins i tot en el cas de delictes que poden estar prescrits penalment. La Pontifícia Comissió per a la Protecció dels Menors, els darrers anys, ha realitzat una important tasca de promoció dels drets dels menors i de prevenció dels abusos en tots els àmbits, i especialment en aquells països amb menys sensibilitat sobre la protecció dels menors. Aquest també és el nostre compromís i el de tota l'Església present a Catalunya.

Constatem que els Germans Maristes i altres institucions realitzen una tasca social i educativa amb centenars d'obres arreu del món i sempre s'han dedicat a l'atenció i a la promoció dels infants. Les Diòcesis amb seu a Catalunya ens hem beneficiat de la seva tasca. El treball de les comunitats educatives, dels mestres i educadors, i dels pares i mares que fan confiança a aquestes Escoles, no pot quedar qüestionat per aquests casos que tots deplorem i condemnem. De la mateixa manera, l'extensa xarxa d'institucions educatives que l'Església posa al servei de les famílies del país, creiem que no pot ser sotmesa a una permanent sospita.

La prevenció dels abusos als menors és una qüestió molt greu que afecta l'àmbit escolar, però també afecta altres institucions educatives, de lleure, i també l'àmbit familiar. Totes les administracions, agents socials i institucions hem de comprometre'ns en una acció efectiva que comporti una gran regeneració ètica i moral de la nostra societat.

Tiana, 17 de febrer de 2016

Acollida dels refugiats

Document dels bisbes de Catalunya

Els bisbes de Catalunya volem expressar la nostra solidaritat amb els milions de persones que han hagut de fugir de diferents països de l'Orient Mitjà, Àsia i Àfrica a conseqüència dels terribles conflictes armats i de les persecucions. També amb els milions de persones que arreu del món es veuen abocades a emigrar a causa de la pobresa.

En els seus desplaçaments, els refugiats i emigrants pateixen sovint situacions extremadament precàries, abusos per part d'organitzacions que trafiquen amb les persones i, de vegades, també rebuig social i tracte inadequat per part d'algunes autoritats. No podem oblidar que són milers, molts d'ells infants, els qui han perdut tràgicament la seva vida creuant la Mediterrània per arribar a Europa. Per tot això, els bisbes preguem Déu amb esperança, per tal que tots els emigrants i refugiats siguin protegits i tractats d'acord amb la dignitat que mereix tota persona.

Malauradament, ens dol profundament constatar que algunes polítiques desenvolupades pels governs d'Europa i l'actitud d'una part de les poblacions europees no s'estan mostrant a l'alçada de la seva obligació legal i moral de protegir i acollir tots els refugiats, la qual cosa provoca encara majors sofriments.

Amb tot, són de lloar i agrair els gestos i esforços de solidaritat de bona part de la ciutadania i d'organitzacions no governamentals que s'han multiplicat arreu. També a Catalunya hem vist que són moltes les persones i organitzacions que s'han mobilitzat en iniciatives de salvament, assistència humanitària i sensibilització social. Les institucions públiques i entitats socials s'han preparat per a l'acollida i integració de refugiats al nostre país. Els bisbes donem suport i encoratgem totes aquestes accions. Les nostres diòcesis, a través de Caritas i altres entitats catòliques, han ofert des del primer moment diversos equipaments i recursos per a la acollida i, de fet, fa temps que atenen refugiats i ajuden a sensibilitzar l'opinió pública.

Els cristians no ens hem de cansar d'insistir que els refugiats i els emigrants han de ser tractats com a germans, respectant sempre la seva dignitat humana. Hem de fer nostre el seu sofriment i superar la temptació de la indiferència. És el desig, tantes vegades expressat, de veure una Europa unida i cohesionada, compartint els valors democràtics que defineixen la seva identitat. El Papa Francesc ha mostrat reiteradament la seva preocupació per aquesta problemàtica, amb múltiples gestos i paraules de denúncia i de solidaritat.

Per tot això, els bisbes de Catalunya volem fer una crida a la societat catalana a continuar mobilitzant-se i a treballar en favor de l'acollida i integració dels refugiats i també de tots aquells que, per raons econòmiques o altres dificultats, arriben al nostre país amb el desig de poder emprendre una vida millor. I oferim de nou la màxima col·laboració de l'Església per a fer-ho possible.

Així mateix, convidem la ciutadania i les institucions a incidir sobre la Comunitat internacional per tal que es garanteixi l'acollida i protecció de la vida i els drets humans de tots els emigrants i refugiats. És necessari i urgent que s'afrontin seriosament les causes d'aquesta dura realitat, posant fi als greus conflictes armats, a la inseguretat i la pobresa que provoquen la sortida de milions de persones dels seus països d'origen.

Finalment, ens volem adreçar a les comunitats cristianes, demanant que intensifiquin la pregària i els esforços concrets de solidaritat i hospitalitat davant de tots els immigrants i refugiats que arriben al nostre país. El papa Francesc, en aquest Any Sant de la Misericòrdia, ens convida a «desvetllar la nostra consciència, molts cops adormida davant el drama de la pobresa, i d'entrar encara més en el cor de l'Evangeli» (*MV* 15).

Tarragona, 31 de març de 2016

Jubileu de la Misericòrdia dels Joves

Missatge del Sant Pare Francesc

Créixer misericordiosos com el Pare

Benvolguts joves,

L'Església està vivint l'Any Sant de la Misericòrdia, un temps de gràcia, de pau, de conversió i d'alegria que concerneix a tots: grans i petits, propers i llunyans. No hi ha fronteres ni distàncies que puguin impedir que la misericòrdia del Pare arribi a nosaltres i es faci present entre nosaltres. Ara, la Porta Santa ja és oberta a Roma i a totes les diòcesis del món.

Aquest temps preciós també us ateny a vosaltres, benvolguts joves, i jo m'adreço a vosaltres per a convidar-vos a participar-hi, a ser-ne protagonistes, descobrint que sou fills de Déu (cf. 1Jn 3,1). Voldria cridar-vos un a un, voldria cridar-vos pel vostre nom, com ho fa Jesús cada dia, perquè sabeu bé que els vostres noms estan escrits al cel (cf. Lc 10,20), estan gravats en el cor del Pare, que és el Cor misericordiós del qual neix tota reconciliació i dolcesa.

El Jubileu és tot un any en què cada moment és anomenat sant per tal que tota la nostra existència sigui santa. És una ocasió per a descobrir que viure com germans és una gran festa, la més bonica que puguem somiar, la celebració sense fi que Jesús ens ha ensenyat a cantar a través del seu Esperit. El Jubileu és la festa a la qual Jesús convida a tots, sense distincions ni excepcions. Per això he volgut viure també amb vosaltres algunes jornades de pregària i de festa. Per tant, us espero el proper mes d'abril.

«Créixer misericordiosos com el Pare» és el títol del vostre Jubileu, però ho és també la pregària que fem per tots vosaltres, acollint-vos en el nom de Jesús. Créixer misericordiós significa aprendre a ser valent en l'amor concret i desinteressat, comporta fer-se grans tan físicament com interiorment. Us esteu preparant per a ser cristians capaços de prendre decisions i gestos valents, capaços de construir cada dia, fins i tot en les petites coses, un món de pau.

La vostra edat és una etapa de canvis increïbles, en la qual tot sembla possible i impossible al mateix temps. Us reitero amb insistència: «Romangueu estables en el camí de la fe amb una esperança ferma en el Senyor. Aquí hi ha el secrets del nostre camí. Ell ens dóna el valor per a caminar a contra corrent. Ho esteu escoltant, joves: caminar contra corrent. Això fa

bé al cor, però cal ser valents per anar contra corrent i ell ens dóna aquesta força. […] Amb ell podem fer coses grans i sentirem el goig de ser deixebles seus, testimonis seus. Aposteu pels grans ideals, per les coses grans. Els cristians no hem estat escollits pel Senyor per a petiteses. Hem d'anar sempre més enllà, envers les coses grans. Joves, poseu en joc la vostra vida per ideals grans » (Homilia en la missa de confirmació, 28 d'abril de 2013).

No m'oblido de vosaltres, nois i noies que viviu en situacions de guerra, de pobresa extrema, de penúries quotidianes, d'abandonament. No perdeu l'esperança, el Senyor té un gran somni que vol fer realitat amb vosaltres. Els vostres amics i companys que viuen en condicions menys dramàtiques es recorden de vosaltres i es comprometen per tal que la pau i la justícia arribin a tots. No cregueu les paraules d'odi i terror que es repeteixen sovint; al contrari, construïu noves amistats. Oferiu el vostre temps, preocupeu-vos sempre dels qui us demanen ajuda. Sigueu valents i aneu contra corrent, sigueu amics de Jesús, que és el Príncep de la Pau (cf. Is 9,6): «En ell tot parla de misericòrdia. Res en ell no està mancat de compassió» (*Misericordiæ vultus*, 8).

Ja sé que no tots podreu venir a Roma, però el Jubileu és veritablement per a tots i se celebrarà també a les vostres Esglésies locals. Tots esteu convidats a aquest moment d'alegria. No prepareu només motxilles i pancartes, prepareu especialment el vostre cor i la vostra ment. Mediteu bé els desitjos que presentareu a Jesús en el sagrament de la reconciliació i de l'eucaristia que celebrarem junts. Quan travesseu la Porta Santa, recordeu que us comprometeu a fer santa la vostra vida, per a poder construir un món més just i fraternal.

Que el Senyor beneeixi cada un dels vostres passos vers la Porta Santa. Prego per vosaltres a l'Esperit Sant perquè us guiï i il·lumini. Que la Mare de Déu, que és Mare de tots, sigui per a vosaltres, per a les vostres famílies i per a tots els qui us ajuden a créixer en la bondat i la gràcia, una porta veritable de la Misericòrdia.

Vaticà, 6 de gener de 2016,
solemnitat de l'Epifania

Franciscus

50 Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Missatge del Sant Pare Francesc

Comunicació i misericòrdia: un encontre fecund

Benvolguts germans i germanes,

L'Any Sant de la Misericòrdia ens convida a reflexionar sobre la relació entre la comunicació i la misericòrdia. Efectivament, l'Església, unida a Crist, encarnació viva de Déu misericordiós, està cridada a viure la misericòrdia com a tret distintiu de tot el seu ser i actuar. Allò que diem i com ho diem, cada paraula i cada gest hauria d'expressar la compassió, la tendresa i el perdó de Déu amb tots. L'amor, per la seva naturalesa, és comunicació, porta a l'obertura, no a l'aïllament. I si el nostre cor i els nostres gestos estan animats per la caritat, per l'amor diví, la nostra comunicació serà portadora de la força de Déu.

Com a fills de Déu estem cridats a comunicar-nos amb tothom, sense exclusió. En particular, és característic del llenguatge i de les accions de l'Església transmetre misericòrdia, per a tocar el cor de les persones i sostenir-les en el camí vers la plenitud de la vida, que Jesucrist, enviat pel Pare, ha vingut a portar a tots. Es tracta d'acollir en nosaltres i de difondre al nostre voltant el calor de l'Església mare, de manera que Jesús sigui conegut i estimat, aquest calor que dóna contingut a les paraules de la fe i que encén, en la predicació i en el testimoniatge, l'«espurna» que els fa vius.

La comunicació té el poder de crear ponts, d'afavorir l'encontre i la inclusió, enriquint d'aquesta manera la societat. És bonic veure persones que s'afanyen a escollir amb cura les paraules i els gestos per a superar les incomprensions, guarir la memòria ferida i construir pau i harmonia. Les paraules poden construir ponts entre les persones, les famílies, els grups socials i els pobles. I això és possible tant en el món físic com en el digital. Per tant, que les paraules i les accions siguin apropiades per a ajudar-nos a sortir dels cercles viciosos de les condemnes i les venjances, que continuen emmascarant individus i nacions i que porten a expressar-se amb missatges d'odi. La paraula del cristià, però, es proposa fer créixer la comunió i, fins i tot quan ha de condemnar amb fermesa el mal, intenta no trencar mai la relació i la comunicació.

Voldria, per tant, convidar les persones de bona voluntat a descobrir el poder de la misericòrdia de sanejar les relacions malmeses i de tornar a portar pau i harmonia a les famílies i a les comunitats. Tots sabem de quina

manera les velles ferides i els ressentiments que arrosseguem poden atrapar les persones i impedir-los comunicar-se i reconciliar-se. Això val també per a les relacions entre els pobles. En tots aquests casos la misericòrdia és capaç d'activar una nova manera de parlar i dialogar, com tan eloqüentment ho va expressar Shakespeare: «La misericòrdia no és obligatòria, cau com la dolça pluja del cel sobre la terra que hi ha sota seu. És un doble benedicció: beneeix qui la concedeix i qui la rep» (*El mercader de Venècia*. Acte IV, Escena I).

Cal desitjar també que el llenguatge de la política i de la diplomàcia es deixi inspirar per la misericòrdia, que mai no dóna res per perdut. Faig una crida sobretot a tots aquells que tenen responsabilitats institucionals, polítiques i de formar opinió pública, perquè estiguin sempre atents a la manera d'expressar-se quan es refereixen a qui pensa o actua de manera diferent, o a qui ha comès errors. És fàcil cedir a la temptació d'aprofitar aquestes situacions i alimentar d'aquesta manera les flames de la desconfiança, de la por i de l'odi. Es necessita, però, valentia per a orientar les persones cap a processos de reconciliació. I és precisament aquesta audàcia positiva i creativa la que ofereix solucions veritables a antics conflictes així com l'oportunitat de realitzar una pau duradora. «Feliços els compassius perquè seran compadits. […] Feliços els qui treballen per la pau, perquè seran anomenats fills de Déu» (Mt 5,7.9).

Com voldria que la nostra manera de comunicar, i també el nostre servei de pastors de l'Església, mai no expressés l'orgull superb del triomf sobre l'enemic, ni humiliés aquells als quals la mentalitat del món considera perdedors i material de rebuig. La misericòrdia pot ajudar a mitigar les adversitats de la vida i a oferir calor a aquells que han conegut només la fredor del judici. Que l'estil de la nostra comunicació sigui de tal manera que superi la lògica que separa netament els pecadors dels justos. Nosaltres podem i hem de jutjar situacions de pecat —violència, corrupció, explotació, etc.—, però no podem jutjar les persones, perquè només Déu pot llegir amb profunditat els seus cors. La nostra tasca és amonestar qui s'equivoca, denunciant la maldat i la injustícia de certs comportaments, amb la finalitat d'alliberar les víctimes i d'aixecar el caigut. L'evangeli de Joan ens recorda que «la veritat» ens «farà lliures» (Jn 8,32). Aquesta veritat és, en definitiva, Crist mateix, la dolça misericòrdia del qual és el model per a la nostra manera d'anunciar la veritat i condemnar la injustícia. La nostra tasca primordial és afirmar la veritat amb amor (cf. Ef 4,15). Sols paraules pronunciades amb amor i acompanyades de mansuetud i de misericòrdia toquen els cors del qui som pecadors. Paraules i gestos durs i moralistes corren el risc d'enfonsar més aquells als quals voldríem conduir a la conversió i a la llibertat, reforçant el seu sentit de negació i de defensa.

Alguns pensen que una visió de la societat arrelada en la misericòrdia és injustificadament idealista o excessivament indulgent. Però provem de

reflexionar sobre les nostres primeres experiències de relació en el si de la família. Els pares ens han estimat i apreciat més pel que som que no pas per les nostres capacitats i pels nostres èxits. Els pares volen naturalment el millor per als seus fills, però el seu amor mai no està condicionat per l'aconseguiment dels objectius. La casa paterna és el lloc on sempre ets acollit (cf. Lc 15,11-32). Voldria encoratjar tothom a pensar en la societat humana, no com un espai en el qual els estranys competeixen i cerquen prevaler, sinó més aviat com una casa o una família, on la porta és sempre oberta i en la qual els seus membres s'acullen mútuament.

Per això és fonamental escoltar. Comunicar significa compartir, i per a compartir cal escoltar, acollir. Escoltar és molt més que sentir. Sentir fa referència a l'àmbit de la informació; escoltar, però, evoca la comunicació i necessita proximitat. L'escolta ens permet assumir l'actitud justa, deixant enrere la condició tranquil·la d'espectadors, usuaris, consumidors. Escoltar significa també ser capaços de compartir preguntes i dubtes, de recórrer un camí al costat de l'altre, d'alliberar-se de qualsevol presumpció d'omnipotència i de posar humilment les capacitats pròpies i els dons propis al servei del bé comú.

Escoltar mai no és fàcil. A vegades és més còmode fingir que som sords. Escoltar significa posar atenció, tenir desig de comprendre, de valorar, respectar, custodiar la paraula de l'altre. En l'escolta s'origina una espècie de martiri, un sacrifici d'un mateix en el qual es renova el gest realitzat per Moisès davant la bardissa ardent: treure's les sandàlies en el «lloc sagrat» de l'encontre amb l'altre que em parla (cf. Ex 3,5). Saber escoltar és una gràcia immensa, és un do que s'ha de demanar per a poder després exercitar-se practicant-lo.

També els correus electrònics, els missatges de text, les xarxes socials, els fòrums poden ser formes de comunicació plenament humanes. No és la tecnologia la que determina si la comunicació és autèntica o no, sinó el cor de l'home i la seva capacitat per a utilitzar bé els mitjans que té a la seva disposició. Les xarxes socials són capaces d'afavorir les relacions i de promoure el bé de la societat, però també poden conduir a una polarització o divisió ulterior entre les persones i els grups. L'entorn digital és una plaça, un lloc d'encontre, on es pot acariciar o ferir, tenir una discussió profitosa o un linxament moral. Demano que l'Any Jubilar viscut en la misericòrdia «ens faci més oberts al diàleg per a conèixer-nos i comprendre'ns millor; elimini qualsevol forma de tancament i de menyspreu, i allunyi qualsevol forma de violència i de discriminació» (*Misericordiæ vultus*, 23). També en xarxa es construeix una ciutadania veritable. L'accés a les xarxes digitals comporta una responsabilitat per l'altre, que no veiem però que és real, té una dignitat que ha de ser respectada. La xarxa pot ser ben utilitzada per a fer créixer una societat sana i oberta a la posada en comú.

La comunicació, els seus llocs i els seus instruments, han portat un allargament dels horitzons per a moltes persones. Això és un do de Déu, i és també una gran responsabilitat. M'agrada definir aquest poder de la comunicació com a *proximitat*. L'encontre entre la comunicació i la misericòrdia és fecund en la mesura en què genera una proximitat que se solidaritza, consola, guareix, acompanya i celebra. En un món dividit, fragmentat, polaritzat, comunicar amb misericòrdia significa contribuir a la bona, lliure i solidària proximitat entre els fills de Déu i els germans en humanitat.

Vaticà, 24 de gener de 2016

Franciscus

Missatge *Urbi et Orbi*

Pasqua 2016

Diumenge, 27 de març de 2016

«Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! Perdura eternament el seu amor» [Sl 136 (135),1]

Jesucrist, encarnació de la misericòrdia de Déu, ha mort en creu per amor, i per amor ha ressuscitat. Per això avui proclamem: Jesús és el Senyor!

La seva resurrecció compleix plenament la profecia del Salm: «Perdura eternament el seu amor», el seu amor és per a sempre, mai no mor. Podem confiar totalment en ell, i li donem gràcies perquè ha baixat per nosaltres fins al fons de l'abisme.

Davant els avencs espirituals i morals de la humanitat, davant el buit que es crea en el cor i que provoca odi i mort, només una misericòrdia infinita pot donar-nos la salvació. Només Déu pot omplir amb el seu amor aquest buit, aquestes fosses, i fer que no ens enfonsem i que puguem continuar avançant junts vers la terra de la llibertat i de la vida.

L'anunci joiós de la Pasqua: Jesús, el crucificat, «no és aquí, ha ressuscitat!» (Mt 28,6), ens ofereix la certesa consoladora que s'ha salvat l'abisme de la mort i, amb això, ha quedat derrotat el dol, el plor i l'angoixa (cf. Ap 21,4). El Senyor, que va sofrir l'abandonament dels seus deixebles, el pes

d'una condemna injusta i la vergonya d'una mort infame, ens fa ara partícips de la seva vida immortal, i ens concedeix la seva mirada de tendresa i compassió vers els famolencs i assedegats, els estrangers i els empresonats, els marginats i exclosos, les víctimes de l'abús i de la violència. El món és ple de persones que sofreixen en el cos i en l'esperit, mentre que les notícies diàries estan farcides d'informes sobre delictes brutals que sovint es cometen en l'àmbit domèstic, i de conflictes armats a gran escala que sotmeten poblacions senceres a proves fora mida.

Crist ressuscitat indica camins d'esperança a l'estimada Síria, un país punyit per un llarg conflicte, amb el seu trist rastre de destrucció, mort, menyspreu pel dret humanitari i per la desintegració de la convivència civil. Encomanem al poder del Senyor ressuscitat les converses en curs, per tal que, amb la bona voluntat i la cooperació de tots, es puguin recollir fruits de pau i emprendre la construcció d'una societat fraternal, respectuosa de la dignitat i dels drets de tots els ciutadans. Que el missatge de vida, proclamat per l'àngel que hi havia tocant a la pedra apartada del sepulcre, allunyi la duresa del nostre cor i promogui un intercanvi fecund entre pobles i cultures a les zones de la conca del Mediterrani i de l'Orient Mitjà, en particular a l'Iraq, el Iemen i Líbia. Que la imatge de l'home nou, que resplendeix en el rostre de Crist, fomenti la convivència entre israelites i palestins a Terra Santa, així com la disponibilitat pacient i el compromís quotidià de treballar per la construcció dels fonaments d'una pau justa i duradora a través de negociacions directes i sinceres. Que el Senyor de la vida acompanyi els esforços per a aconseguir una solució definitiva de la guerra a Ucraïna, inspirant i donant suport també a les iniciatives d'ajut humanitari, inclosa la d'alliberar les persones detingudes.

Que el Senyor Jesús, la nostra pau (cf. Ef 2,14), que amb la seva resurrecció ha vençut el mal i el pecat, revifi en aquesta festa de Pasqua la nostra proximitat a les víctimes del terrorisme, aquesta forma cega i brutal de violència que no deixa de vessar sang innocent a diferents parts del món, com ha succeït en els recents atemptats a Bèlgica, Turquia, Nigèria, el Txad, el Camerun, la Costa d'Ivori i l'Iraq; que porti a bona fi el ferment d'esperança i les perspectives de pau a l'Àfrica; penso, en particular, en el Burundi, Moçambic, la República Democràtica del Congo i el Sudan del Sud, lacerats per tensions polítiques i socials.

Déu ha vençut l'egoisme i la mort amb les armes de l'amor; el seu Fill, Jesús, és la porta de la misericòrdia, oberta de bat a bat per a tots. Que el seu missatge pasqual es projecti cada vegada en pro del bé comú, cercant formes de diàleg i col·laboració entre tots. I que es promogui arreu la cultura de l'encontre, la justícia i el respecte recíproc, l'únic que pot assegurar el benestar espiritual i material dels ciutadans.

El Crist ressuscitat, anunci de vida per a tota la humanitat que reverbera a través dels segles, ens convida a no oblidar els homes i les dones en camí per a cercar un futur millor. Són una multitud cada vegada més gran d'emigrants i refugiats —incloent-hi molts nens— que fugen de la guerra, la fam, la pobresa i la injustícia social. Aquests germans i germanes nostres troben massa sovint en el seu recorregut la mort o, en tot cas, el rebuig dels qui podrien oferir-los hospitalitat i ajut. Que la cita de la propera Cimera Mundial Humanitària no deixi de posar en el centre la persona humana, amb la seva dignitat, i desenvolupar polítiques capaces d'assistir i protegir les víctimes de conflictes i altres situacions d'emergència, especialment als més vulnerables i als qui són perseguits per motius ètnics o religiosos.

Que en aquest dia gloriós, «la terra també s'ompli d'alegria, il·luminada i radiant de la claror» (Pregó pasqual), malgrat que sigui maltractada i vilipendiada per una explotació delerosa de guanys que altera l'equilibri de la natura. Penso en particular en les zones afectades pels efectes del canvi climàtic, que algunes vegades provoca sequera o inundacions, amb les conseqüents crisis alimentàries a diferents parts del planeta.

Amb els nostres germans i germanes perseguits per la fe i per la seva fidelitat al nom de Crist, i davant el mal que sembla prevaler en la vida de tantes persones, tornem a escoltar les paraules consoladores del Senyor: «Tingueu confiança, jo he vençut el món» (Jn 16,33). Avui és el dia lluminós d'aquesta victòria, perquè Crist ha derrotat la mort i la seva resurrecció ha fet resplendir la vida i la immortalitat (cf. 2Tm 1,10). «Ens va treure de l'esclavatge a la llibertat, de la tristesa a l'alegria, del dol a la celebració, de la foscor a la llum, de la servitud a la redempció. Per això diem davant seu: Al·leluia!» (Melitó de Sardes, Homilia pasqual).

A aquells que a les nostres societats han perdut tota esperança i el gust de viure, als ancians afeixugats que en la soledat senten perdre vigor, als joves als quals sembla mancar-los el futur, a tots adreço una vegada més les paraules del Senyor ressuscitat: «Jo faig que tot sigui nou. […] Al qui tingui set, jo li concediré que begui a la font de l'aigua de la vida sense pagar res» (Ap 21,5-6). Que aquest missatge consolador de Jesús ens ajudi a tots nosaltres a refer amb més vigor i esperança la construcció de camins de reconciliació amb Déu i amb els germans. Ho necessitem molt.

Franciscus

Vida Diocesana

Lliurament dels premis als concursos de pessebres

L'Auditori Enric Granados va acollir el diumenge 10 de gener la cloenda del Cicle de Nadal 2015 amb l'entrega dels premis dels concursos de pessebres. El bisbe Salvador, el paer en cap, Àngel Ros, i el president de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, Àngel León, van presidir aquest acte.

Més de 200 persones han concursat enguany als diferents concursos que ha convocat l'agrupació. Es va fer el lliurament dels premis i guardons de les diferents categories. Una de les persones en recollir el premi va ser el mestre Virgilio del Olmo, autor del pessebre de l'església de Sant Pau de la Mariola que va guanyar el primer premi especial per la seva monumentalitat ja que està format per 300 figures.

També es va voler reconèixer a diferents persones durant aquest acte com el lliurament del títol de Mestre Pessebrista a José Antonio Ferrer, així com guardonar a Magdalena Ibars, autora de pessebres i grups escoltòrics nadalencs en terracota, a Juli Daura, pels seus motius nadalencs en porexpan, a Pep Tort, fins fa poc director del Consorci del Turó de la Seu Vella i al Grup TOAR per la representació de "Els Pastorets" i la col·laboració estreta amb l'Agrupació de Pessebristes, en el seu 60è Aniversari.

Àngel Ros va referir-se a la base cristiana del Nadal i va agrair la feina que fan les entitats de voluntariat de Lleida que treballen entorn de l'Església assegurant que "el Banc d'Aliments, la Fundació Jericó, Arrels o Càritas són manifestacions exteriors del Nadal vinculades a l'atenció amb els més febles". El paer en cap també va tenir paraules per les Germanetes dels pobres esperant poder-les retrobar el proper any en aquest mateix acte, fent referència al possible tancament de la residència Juana Jugan de Gualda.

L'acte es va cloure amb una cantada de nadales a càrrec de la Coral Infantil Escola Mitjana de Lleida, el conjunt de veus Amunt i a Ball, els Centres Musicals Dalcroze de Corbins i Lleida i la coral infantil Almenar, acompanyades al piano per Maria del Mar Jové i Gemma Naranjo. Sota les batutes d'Ana Pachón, Joana Cebolla i Maria Altadill i amb Montserrat Virgili com a solista i Llubí Casas, rapsode.

Mons. Salvador beneeix les portes de l'atri de l'església d'Alpicat

La passada diada de Reis, Epifania del Senyor, va ser molt especial per a la comunitat cristiana de la parròquia de Sant Bartomeu, d'Alpicat.

Amb motiu de la inauguració de les noves portes de l'atri de l'església, ens va acompanyar a la celebració eucarística, presidint-la, Mons. Salvador Giménez, Bisbe de Lleida, que va començar amb la benedicció a les portes i a la comunitat.

Són moltes les paraules que va adreçar a tota l'assemblea, especialment indicant, donada la solemnitat que se celebrava que "sigueu regals del Senyor per les persones que us trobeu en el vostre dia a dia".

Van concelebrar Mn. Víctor Espinosa, rector, i Mn. Francesc Martín, que treballa a l'atenció pastoral de l'escola Terraferma. Finalment el Sr. Bisbe va ser obsequiat amb un record del poble, lliurat per l'alcalde Sr. Joan Gilart i un altre de part de la comunitat.

El Col·legi Sagrada Família ret homenatge a la seva fundadora

El col·legi Sagrada Família de Lleida va retre homenatge la setmana passada a la seva fundadora, la beata Anna Maria Janer Anglarill, que va néixer a Cervera el 18 de desembre de 1800 i va morir a Talarn l'11 de gener de 1885.

En memòria seva, al voltant del dia que va morir aquest centre dedica una setmana a recordar-la i es van programar un seguit d'activitats per donar a conèixer el seu carisma.

En un d'aquests actes hi va participar el bisbe Salvador a la seva primera visita a aquest centre. El bisbe de Lleida va presidir l'eucaristia del dia 14 de gener i també va saludar a l'alumnat i al professorat d'aquesta escola.

A la resta de curs també destaquen tres dates més organitzats per la pastoral de l'escola. Es tracta del 30 de gener, Dia de la No Violència i la Pau, en record a Gandhi, un dia del mes d'abril que se celebra una ofrena floral a l'escola i un dia del mes de maig que s'organitza un berenar solidari per recaptar fons per a la congregació de la Sagrada Família d'Urgell.

Lleida commemora la Jornada Mundial de les Migracions

Lleida va commemorar el diumenge 17 de gener la Jornada Mundial de les Migracions amb diferents actes com un eucaristia, una desfilada i un festival sota el lema "Hospitalitat i dignitat. Emigrants i refugiats ens interpel·len".

Aquest any, el col·lectiu hondureny de la ciutat ha organitzat aquests esdeveniments que van comptar amb l'assistència de centenars de persones. L'acte central va ser l'eucaristia a la parròquia del Carme i va ser presidida pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez, que va estar acompanyat per Mn. Joan Mora i el sacerdot romanès Mn. Adrián Burca.

Una vegada acabada la missa, els feligresos, molts d'ells immigrants, es van dirigir fent una desfilada fins al col·legi Sagrada Família que va acollir el tradicional Festival Folklòric. La Banda Marcial 504 de Girona va amenitzar aquesta desfilada presidida per una pancarta amb la màxima 'Somos una marea de gentes, todos diferentes, remando al mismo compás', del grup musical Macaco.

El Bisbe Salvador va tancar el festival demanant als immigrants que "treballeu per transmetre la fe que heu heretat i recordeu-vos que sempre gaudireu de l'acolliment de la família diocesana". Per la seva part, el pare Daniel Simon, sacerdot de la comunitat ortodoxa rumanesa, també va intervenir assegurant que "Mn. Joan Mora és l'ànima i el cor de tots els immigrants".

Lleida, Alcarràs i Sarroca, fidels a la festivitat de S. Antoni Abat

Diverses poblacions de la diòcesi de Lleida, entre elles la capital, Alcarràs o Sarroca de Lleida, van celebrar el diumenge 17 de gener la festivitat de Sant Antoni Abat. El bisbe Salvador va beneir els animals, les carrosses i els panets, abans de començar els Tres Tombs a Lleida, que enguany van congregar a centenars de veïns i veïnes.

La jornada va començar de bon matí amb un esmorzar a l'esplanada de l'antiga Cooperativa Els Pagesos, on es van concentrar els participants del concurs de carrosses, carros i cavalleries, que després van desfilar pels carrers de Lleida fins a l'avinguda Blondel on es van esperar fins que es va acabar la missa. L'eucaristia va ser presidida pel bisbe Salvador Giménez Valls, amb l'assistència de diverses autoritats, entre elles l'alcalde de Lleida, Àngel Ros i el prior de la congregació de la Sang, Àngel Simó. Cal recordar que fa uns mesos que aquesta església està tancada al culte i precisament el diumenge es va quedar petita per la quantitat de persones que van seguir l'eucaristia.

A la sortida del temple va ser el torn de la benedicció de les mascotes i dels carros i carrosses que van participar als Tres Tombs fins a la Creu del Terme a la renovada plaça Pau Casals. Després es va celebrar un dinar de germanor, un concert, un ball i el lliurament dels premis del concurs. La carrossa de la partida de Montcada sota el lema "Telefonia i Agricultura, molt car i poca cobertura", es va emportar el primer premi.

Alcarràs és una altra de les poblacions que va celebrar aquesta festivitat en aquest cas, dins el marc de la seva festa major. Mn. Enrique Galvis va beneir els animals a la plaça de l'Església en un acte que va comptar amb la col·laboració de l'Associació d'Amics del Cavall i de la Parròquia de la vila. En aquest cas a més de gossos i gats també es va beneir un canari. Els més petits també van gaudir amb aquesta tradició.

Sarroca de Lleida també va celebrar una gran diada en honor a Sant Antoni dins del seu programa de la Festa Major. Els actes van començar amb el repic de campanes i tot seguit es va celebrar la missa en honor a aquest sant, amb la veneració de la relíquia i les ofrenes a l'entorn de Jesús ressuscitat per part dels representants del municipi, tant des de l'ajuntament com des de diferents associacions. Després es va fer la processó pels carrers del poble i per finalitzar l'acte litúrgic, representants de l'associació de dones van vendre les coques que havien estat beneïdes.

Les esglésies cristianes de Lleida preguen per demanar la unitat dels cristians

Amb el cant "Agermanats anirem caminant" ha finalitzat la pregària ecumènica de les esglésies cristianes que tenen presència a Lleida. Però aquest cant és molt més que això, és la fita vers la qual es vol avançar fins aconseguir la Unitat dels Cristians, segons ha dit… la Sra. Francesca Agustí, Delegada d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del bisbat de Lleida.

Des de fa anys, les esglésies cristianes de Lleida fan una pregària ecumènica dins la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Enguany ha tingut lloc a la parròquia catòlica del Santíssim Salvador, de Lleida, el dimarts 19 de gener. Han participat unes 200 persones de l'Església de la Bíblia Oberta, l'Església Ortodoxa, l'Església Baptista, l'Església Cristiana Evangèlica Ebenezer, l'Església Adventista del 7è Dia i l'Església Catòlica. A Lleida també té presència l'Església Copta, que no ha participat per estar ocupada en celebrar l'Epifania.

L'acte ha començat amb la benvinguda per part de Mn. Joan Jové, rector de la parròquia que

acollia, qui ha explicat el significat de la pintura mural de la transfiguració del Senyor Jesús, que presideix l'altar, fent una clara referència a la Paraula de Déu revelada, com a centre del mateix.

Tot seguit, el pastor Ferran Jové, de l'Església de la Bíblia Oberta, ha situat aquesta pregària dins la Setmana de la Unitat dels Cristians, on cristians de diferents confessions es reuneixen per pregar per la unitat dels cristians d'arreu del món. Ha recordat com el poder polític, la intolerància, les guerres en nom del Senyor, etc. han dividit i avergonyit el Cos de Crist. També ell ha ressaltat el poder de la Paraula de Déu, perquè la ignorància i el seu desconeixement, dificulten arribar a aquesta unitat. Ha convidat a deixar de banda tot allò que ha separat els cristians al llarg del temps, per fixar-xe en el Crist, que és qui agermana els cristians.

Cants, pregàries, lloances, lectures i reflexió han girat entorn de la unitat, com no podia ser d'una altra manera, posant l'accent en el lema d'enguany: Cridats a proclamar les gestes del Senyor (1 Pe 2, 9).

En aquest sentit, Mn. Ramon Prat, Vicari General del Bisbat de Lleida, ha ressaltat que les gestes del Senyor són l'amor total de Nostre Senyor Jesucrist i la força de l'Esperit. I ha afegit que, malgrat que encara falta per aconseguir la unitat, no es pot perdre de vista tot el camí recorregut per assolir aquest anhel.

Mn. Ramon Prat representava el bisbe Salvador, absent de Lleida en aquell moment.

La pregària finalitzà amb un signe d'unitat, agafant-se les mans durant el cant del Parenostre, i amb la invitació que cada cristià doni testimoni de ser deixeble de Crist i viure com a tal, així es caminarà agermanats per tal que tots els cristians siguin U.

El Pont de Suert celebra la festivitat de Sant Sebastià

Un miler de persones van participar el 20 de gener a la festivitat de Sant Sebastià del Pont de Suert, un esdeveniment molt arrelat a aquesta població de l'Alta Ribagorça. Va ser la primera vegada que el bisbe Salvador va presidir els actes religiosos, com l'eucaristia i la processó pels carrers del poble.

La tradició religiosa es combina amb la gastronòmica, en una celebració que té una durada de tres dies i que aplega més de 400 homes, caps de família. La part oberta a tothom qui ho desitgi és la religiosa però la part gastronòmica és exclusiva pels membres de la confraria.

La confraria de Sant Sebastià del Pont de Suert en el marc d'aquesta festivitat va nomenar confrare al bisbe de Lleida amb l'entrega del pin de plata del sant, la insígnia màxima que només porten els màxims representats de la confraria. El pastor de

la diòcesi de Lleida també va firmar el llibre d'honor de la confraria. També van ser testimonis d'aquest esdeveniment els priors i confrares de Graus.

Com ja és tradició, la festa va començа el dia 19, amb un sopar de vigília a la seu de la confradia. La festa va continuar el dia 20, la diada de Sant Sebastià, amb un esmorzar format per plats de la cuina tradicional del Pont de Suert: sopes de pa, potes de corder i girella.

Seguidament, a les 11:30 hores, es va celebrar la missa presidida pel bisbe Salvador que va estar acompanyat per altres preveres, entre ells el mossèn del poble, Germán Lopera, que fa pocs mesos que desenvolupa aquesta tasca. Després va ser el torn de la processó on la protagonista va ser la imatge de S. Sebastià, que va recórrer els carrers del poble amb la participació de centenars de persones de totes les edats. A continuació, va ser el moment del dinar per a tots els confrares i, a la nit, el sopar.

Les activitats dedicades al sant del dia 21 van consistir en el tradicional esmorzar i dinar, amb la peculiaritat que aquest dia en l'àpat del migdia es van nomenar els nous priors. Aquest dia també es va celebrar una missa per recordar tots els confrares que han mort al llarg de l'any.

La Confraria de Sant Sebastià data de l'any 1503, fundada pel rector de Cirès, Aparicio Navarro, amb la finalitat de donar sepultura als difunts. La confraria, però, no es normalitzà fins el 1586, com a conseqüència d'haver-se declarat a la comarca una epidèmia de pesta, que algú manté que es tractaria de grip aguda. Aquesta institució ha perdurat al llarg dels anys fins als nostres dies i s'ha consolidat com una peça fonamental del patrimoni cultural i etnològic del Pont de Suert.

Comunicat sobre l'ensorrament del campanar de Rosselló

Davant l'ensorrament del campanar de la parròquia Sant Pere ad vincula, de Rosselló esdevinguda el dia 29 de gener de 2016, el Bisbat de Lleida vol expressar el següent:

1. Lamenta aquest esfondrament de la torre del campanar pel valor religiós, històric i sentimental d'aquest edifici emblemàtic, així com pels danys que ha ocasionat a altres habitatges propers.

2. Es mostra alleujat i dóna gràcies a Déu, pel fet que no hi hagi hagut danys personals i agraeix l'actuació de les autoritats municipals que han acordonat la zona i han desallotjat els veïns preventivament.

3. Cronologia dels fets:

Dia 14 de gener:

Els rectors responsables de la cura pastoral de la Parròquia Sant Pere ad vincula, de Rosselló, Mn. Víctor Espinosa i Josep Maria Escorihuela, van ser informats per part de l'Ajuntament de la població, que els tècnics municipals havien observat unes esquerdes a la part dreta de la façana, entre la paret lateral i el campanar.

Dia 15 de gener:

L'aparellador del Bisbat i tècnics municipals fan una primera inspecció conjunta de la torre del campanar.

Dia 21 de gener:

L'empresa B. BIOSCA, a sol·licitud de la parròquia, fa una primera observació de la situació.

Dia 22 de gener:

Avaluació minuciosa de la situació per un arquitecte col·laborador de la mateixa empresa especialista en temes d'estructura, i en comunicació amb els tècnics municipals.

Les mesures preses prèviament per l'ajuntament de Rosselló per protegir els vianants van considerar-se adients.

Dies posteriors:

Recopilació d'informació per part de l'arquitecte de l'empresa Biosca per realitzar un informe d'actuació, tenint presents les condicions de protecció artística de l'edifici i els antecedents d'actuacions anteriors al mateix campanar, amb la finalitat de trobar la solució més adient. En cap cas els tècnics preveien la possibilitat d'un ensorrament tan immediat.

Dia 29 de gener:

A primeres hores del matí, el campanar ha presentat despreniments, de tal manera que els agents municipals han pogut desallotjar els veïns i acordonar la zona.

Poc després d'aquesta actuació el campanar s'ha ensorrat, sense que hi hagi hagut cap víctima personal i afectant un edifici de veïns del costat.

Els tècnics municipals, en les seves primeres impressions han informat que l'edifici de veïns no ha quedat afectat estructuralment. I a hores d'ara ja han pogut retornar a les seves cases.

Quan el Sr. Bisbe ha estat informat dels fets pel rector de la parròquia, Mn. Víctor Espinosa, aquell s'ha traslladat fins al lloc i ha arribat a Rosselló cap a les 12:30 hores aproximadament. Allí ha estat rebut pel rector i ha pogut parlar amb el Sr. Josep Abad, l'alcalde de la població, els quals l'han informat de la situació.

Les immediates accions que s'estan duent a terme són el desenrunament la zona i assegurar la consolidació de l'edifici de l'església parroquial.

4. El bisbat de Lleida anirà seguint de prop els esdeveniments per una adequada actuació.

5. Des d'aquest moment i fins a nou avís, les eucaristies se celebraran a la rectoria del poble.

Lleida celebra la festivitat de la Mare de Déu del Blau

La catedral de Lleida va acollir el passat 2 de febrer l'ofrena de llum a la **Mare de Déu del Blau** amb l'assistència de desenes de persones, entre elles nenes i noies que es diuen Blau o Maria del Blau.

Aquest acte simbòlic pretén ser una invitació a ser capaços de compartir i repartir la llum per rebre més llum. Prèviament es va celebrar l'eucaristia presidida pel Bisbe Salvador amb l'assistència de gran afluència de fidels. El Petit Cor de la Catedral va acompanyar amb les seves veus la celebració que va acabar amb el cant dels goigs. En acabar, Mons. Salvador Giménez va poder saludar i fer-se una foto de grup amb les Blaus i les seves famílies.

La propera cita que ha organitzat l'associació BlausLleida és un concert benèfic també a la catedral aquest diumenge a les 17:30 hores amb la participació de l'Orquestra Simfònica de l'Intèrpret i el Petit Cor de la Catedral. Els diners recaptats es destinaran a Càritas Diocesana de Lleida.

Horaris de misses i de despatxos parroquials 2016

A partir del dia 9 de febrer els horaris de les misses de les parròquies i centres de culte de la ciutat de Lleida i dels pobles de la diòcesi de Lleida actualitzats a data de febrer 2016, es poden consultar i descarregar. Aneu a la web, i a la dreta de la capçalera a Contacte i informació, cliqueu damunt i allà es desplega el menú on trobareu l'etiqueta: "Horaris de misses".

També podeu consultar i descarregar les adreces i horaris de despatx de les parròquies de la ciutat de Lleida (s'està elaborant els dels pobles). Aneu a la capçalera de la web, cerqueu l'etiqueta: "Org. Territorial", cliqueu i es desplegarà el menú i cliqueu a Parròquies i allí cliqueu a l'enllaç on diu: "Llistat d'adreces i horaris dels despatxos de les parròquies urbanes".

Dimecres de Cendra a la Catedral, inici de la Quaresma

Molts fidels van participar el passat 10 de febrer, Dimecres de Cendra, a les diferents eucaristies que es van celebrar a les parròquies de la diòcesi, com a tret de sortida de la Quaresma amb la imposició de cendra, com a signe de conversió i penediment.

El bisbe Salvador va presidir la missa a la Catedral acompanyat pel president del Capítol de la Catedral, Mn. Gerard Soler i diversos

preveres de la diócesi. Un viacrucis amb la imatge del Sant Crist de Sant Llorenç, portat per la confraria dels Portants d'aquesta mateixa parròquia, va ser el primer dels actes d'aquesta celebració.

Cal recordar que Mons. Salvador Giménez Valls celebrarà l'eucaristia de les 12 del migdia de tots els diumenges de Quaresma a la Catedral Nova.

Enviament dels Missioners de la Misericòrdia per part del Papa Francesc

La missa del dimecres de cendra a la Basílica de Sant Pere del passat 10 de febrer va ser especial ja que el Sant Pare va fer l'enviament dels Missioners de la Misericòrdia, en ocasió del Jubileu, entre ells Mn. Daniel Turmo de la diòcesi de Lleida.

Van concelebrar també cardenals, bisbes i més de 700 Missioners, entre ells que van rebre el "mandat" al costat de la facultat d'absoldre també els pecats reservats a la Seu Apostòlica. En total, seran més de mil els Missioners de la Misericòrdia a tot el món, que seran "testimonis privilegiats en la seva Església particular de l'extraordinarietat de l'esdeveniment jubilar".

El Pontífex va indicar durant l'homilia que és responsabilitat nostra reconèixer-nos "necessitats de misericòrdia". Aquest és el "primer pas del camí cristià", es tracta "d'entrar a través de la porta oberta que és Crist, on ens espera Ell mateix, el Salvador, i ens ofereix una vida nova i gloriosa".

El Sant Pare va advertir que pot haver alguns obstacles, que tanquen les portes del cor i també va recordar la presència a la celebració dels Missioners de la Misericòrdia. A ells els va demanar que les seves mans «beneeixin i alleugereixin als germans i germanes amb fraternitat» i que a través d'ells «la mirada i les mans del Pare es posin sobre els fills i curin les ferides».

El dia anterior a la tarda, el Papa Francesc va rebre els Missioners de la Misericòrdia al Vaticà i els va dir que no és amb el garrot del judici amb el que aconseguirem portar de tornada a l'ovella perduda a la cleda, sinó amb la santedat de vida que és principi de renovació i de reforma en l'Església.

El Sant Pare també els va oferir algunes breus reflexions, perquè el mandat sigui complet «de manera coherent i com una ajuda concreta» per a les persones que s'acostaran a ells. D'aquesta manera va destacar que «som cridats a ser expressió viva de l'Església que com a mare acull tot el que s'apropa a ella, sabent que a través seu entra en Crist». El Papa Francesc els va donar un últim consell «quan sentiu el pes

dels pecats confessats a vosaltres i el límit de la vostra persona i de les vostres paraules, confieu en la força de la misericòrdia que va a la trobada de tots com a amor que no coneix límits».

Mons. Salvador visita la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca

Si el mes de desembre de 2012 el qui fou bisbe de Lleida, Joan Piris visità les persones que conformaven la PAH, i ho feu anant a una de les seves assemblees que celebren cada dilluns i divendres en un local cedit per la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida, ahir dilluns dia 15 l'actual bisbe, Salvador Giménez també va voler visitar la PAH. La visita l'havien concertat prèviament entre Mn. Robert Louan, rector de dita parròquia i membres de la mateixa PAH.

El bisbe Salvador, a les 20 h i acompanyat per Mn. Robert Louan, i Mn. Carles Sanmartín, delegat diocesà de pastoral sociocaritativa va passar dues hores amb una quarantena de persones que es trobaven reunides. El bisbe Salvador sense protocols, va seguir com un més el desenvolupament normal de l'assemblea i escoltà atentament els testimonis directes i frapans, de quatre famílies afectades per la hipoteca que s'havien atansat a la PAH per primer cop per demanar informació i assessorament. El pastor de la Diòcesi es va mostrar molt gratament sorprès per la gran experiència que activistes de la PAH havien anant adquirint tot ajudant a altres persones, que com elles mateixes, estaven afectades per la hipoteca. Concretament en un moment donat, va dir a les persones presents "vostès en saben molt de lleis" al que un dels presents li va respondre, que "no eren advocats però que amb la dura experiència n'havien après". En un diàleg obert i sincer entre el bisbe Salvador i els presents, aquests van compartir molt sincerament d'on treien les forces per continuar ajudant a les 4 o 5 famílies que cada dilluns continuen arribant i que són nous casos de persones afectades per la hipoteca. Frases com "La PAH és com la meva segona família"; "A la PAH m'escolten" i "A la PAH és la solidaritat el que ens dóna la força", varen ser algunes de les respostes que el bisbe Salvador va poder escoltar atentament.

En acabar, es formulà la proposta de tenir més endavant una trobada per tal de poder reflexionar, com reforçar la visualització i coneixement per part de la societat lleidatana, de l'acció transformadora que està duent la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. A les 21:45 h el bisbe Salvador va agrair l'acolliment que havia rebut per part de tots i totes i va marxar, tot deixant que l'assemblea continués el seu desenvolupament.

Encarreguen un estudi per si es pot reconstruir l'església de Rosselló

L'ajuntament de Rosselló va acollir el dilluns 22 de febrer la segona reunió institucional per tractar de la situació de l'església de Rosselló, després de l'ensorrament del campanar el passat 29 de gener.

Després de fer un seguiment dels treballs que s'han dut a terme les darreres tres setmanes de desenrunament i consolidació de l'edifici es va acordar que es demanarà una diagnosi acurada de l'estat de l'edifici que ha quedat dempeus, per saber si conté altres patologies i permet la seva rehabilitació. En aquest cas, es va encarregar l'elaboració d'un projecte de reconstrucció i la seva valoració econòmica i també es va seguir apostant per l'arquitecte que ja s'havia designat. Es preveu que aquests treballs tindran una durada d'entre un mes i mig i dos mesos.

Posteriorment es mantindrà una altre trobada entre les administracions i el Bisbat de Lleida, en la qual s'avaluaran els informes i es prendran decisions sobre el futur de l'església i les aportacions que podrien fer les administracions implicades, la comunitat cristiana de Rosselló i el Bisbat de Lleida. En tot moment es va subratllar el clima de col·laboració de totes les parts i la voluntat de consolidar l'edifici de l'església, si l'estructura restant ho permet.

A la reunió varen assistir dos representants del Departament de Patrimoni de la Generalitat, dos representants de la Diputació de Lleida, l'Alcalde de Rosselló i un regidor, i per part del Bisbat de Lleida el Bisbe Salvador, el Delegat del Departament de Patrimoni i un dels rectors del poble i Secretari General del Bisbat.

Benedicció abacial de fra Octavi Vilà i Mayo, abat de Poblet

Amb una gran solemnitat, el dissabte 27 de febrer, el Monestir de Santa Maria de Poblet va acollir la benedicció abacial de fra Octavi Vilà i Mayo, abat de Poblet, conferida per fra Mauro-Giuseppe Lepori, abat general de l'Orde Cistercenc.

La celebració ha comptat amb la presència de l'Arquebisbe, Mons. Jaume Pujol; l'Arquebisbe-bisbe d'Urgell; Joan Lluís Vives, el Cardenal, Mons. Lluís Martínez Sistach; l'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella; i nombrosos bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, entre ells el bisbe de Lleida, Salvador Giménez i l'emèrit Joan Piris. També van assistir-hi abats, provincials de diferents congregacions, preveres, abadesses i religioses, així com nombrosos familiars del pare abat i fidels de l'arxidiòcesi que van voler ser presents en aquest dia tan assenyalat.

En la seva homilia, l'abat general de l'Orde Cistercenc, citant la regla de sant Benet, va dir que la Paraula de Déu "ens ha de portar a una escolta oberta i activa". "L'abat és cridat a afavorir aquesta escolta per tal d'ajudar a la comunitat, als seus germans. És la Paraula de Déu la que fecunda la capacitació d'expressió i genera la bellesa de l'art", va subratllar. Fra Mauro-Giuseppe va precisar, també, quina és la vocació de l'abat: "servir els homes tal i com Déu ho fa".

Com a moments significatius de la celebració, propis del ritu de benedicció d'un abat, es van cantar les lletanies dels sants amb fra Octavi postrat al terra, i el lliurament del llibre de la Regla de Sant Benet, l'anell, la mitra i el bàcul pastoral. Seguidament va tenir lloc un dels moments més emotius de la celebració quan l'abat, acabat de beneir, va rebre l'òscul (petó) de pau per part de l'abat general de l'Orde, dels altres prelats, dels monjos de la seva comunitat i de les mares abadesses allí congregades. Una de les abraçades més càlides i llargues fou amb l'abat emèrit de Poblet, P. Josep Alegre i amb el prior de la Comunitat i procurador general de l'Orde, Fra. Lluc Torcal.

El nou abat de Poblet, abans de cloure la celebració, va pronunciar unes paraules d'agraïment tot recordant les exigències d'aquest nou servei. "El servei fet amb amor i la caritat mostrada en el servei. La vida del monjo esdevé gràcies a la pregària, el treball la Paraula de Déu i l'eucaristia, només així pot ser comprensiu, lleial i coherent", va dir. "Un abat ha de servir més que manar i ha de ser estimat més que temut", va recordar. El pare abat també va esmentar el referent de Poblet a Catalunya, i el seu servei al país, fent referència al document dels bisbes amb seu a Catalunya A*rrels cristianes de Catalunya*. En la seva al·locució també va adreçar unes paraules d'agraïment i estimació als seus pares, al P. Maur Esteva, per la seva proximitat, i al darrer pare abat, Josep Alegre, per al seu mestratge.

Reaccions davant l'acord entre la UE i Turquia per retornar els refugiats

Les entitats d'Acció Social de l'Església que treballen amb refugiats i migrants (Càritas, CONFER, el Sector Social de la Companyia de Jesús i Justícia i Pau) han expressat en un comunicat la seva consternació i el seu més absolut rebuig davant l'acord al qual van arribar el passat dilluns a Brussel·les la Unió Europea i Turquia que permetrà retornar a territori turc tots els refugiats que els últims mesos han arribat a Europa des de les costes de l'Egeu.

Aquestes entitats volen denunciar "un acord inèdit, que suposa un gir radical en la política migratòria i un seriós retrocés en matèria de drets humans". De fet, la Unió Europea, segons el comunicat, "ha decidit comprar, amb el pagament d'una partida extraordinària de 3.000 milions d'euros al Govern turc i altres contrapartides, la contenció de refugiats fora de les fronteres comunitàries i permetre la devolució (fins i tot col·lectiva) a Turquia de totes les persones refugiades que arriben a la Unió Europea". Segons aquestes entitats cristianes, amb aquest acord "la imatge d'una Europa dels mercaders torna a emergir com a escandalós final a una llarga sèrie d'accions caòtiques, confuses i repressives que als darrers mesos s'han adoptat contra els refugiats a la Frontera Est d'Europa".

El comunicat afegeix que "l'acord adoptat amb Turquia viola els convenis internacionals i europeus ratificats pels Estats membres que prohibeixen expressament la devolució de persones que són objecte de persecució o víctimes de guerra". Les entitats cristianes reiteren que la mesura és «inaplicable». En aquest sentit lamenten que l'acord suposarà «un increment major, de l'immens sofriment, dolor i mort per part dels que continuen arriscant cada dia les seves vides buscant benestar, seguretat i protecció a les portes d'Europa».

Les quatre entitats signants destaquen que el Papa Francesc a la seva visita al Parlament Europeu va afirmar que «Europa serà capaç de fer front a les problemàtiques associades a la immigració si és capaç d'adoptar polítiques correctes, valents i concretes que ajudin als països d'origen al seu desenvolupament sociopolític i a la superació dels seus conflictes interns, en lloc de polítiques d'interès, que augmenten i alimenten aquests conflictes. És necessari actuar sobre les causes i no solament sobre els efectes».

Al mateix temps, els Bisbes de la Comissió Episcopal de Migracions davant l'acord aconseguit ahir a Brussel·les entre la Unió Europea i Turquia per retornar a aquest últim país a tots els refugiats que darrerament han arribat a Europa des de les Costes de l'Egeu, manifesten el seu immens dolor davant aquesta i totes les ultimes tragèdies humanitàries que afecten emigrants i refugiats.

Ens oblidem que «darrere de fluxos migratoris, en continu augment, es troba sempre la inhumanitat d'un sistema econòmic injust en què preval el lucre sobre la dignitat de la persona i el Bé Comú; O La violència i la ruïna que genera la guerra, la persecució o la fam». Tal com vam manifestar davant la Jornada Mundial de Migracions del passat 17 gener 2016 volem unir la nostra veu de pastors de l'Església a la de les organitzacions eclesials que treballen amb immigrants i refugiats, que han fet sentir la seva veu en defensa dels drets de les persones desvalgudes que reclamen amb justícia la nostra solidaritat…»

Celebrem així mateix com també escrivíem que «el treball, la

reflexió i la presa de postures en comú, que es va realitzant entre les diverses organitzacions eclesials que treballen amb especial preferència al camp sociocaritatiu, ha estat signe eloqüent de fraternitat i de comunió eclesial». I tal com els Bisbes assenyalàvem en aquest missatge, «mantenir un discurs comú contribuirà més eficaçment en fer-vos sentir, a sensibilitzar a les nostres comunitats a la defensa dels drets de refugiats i immigrants i avançar en el cultiu de la cultura de l'acollida i integració d'aquests germans».

I en aquest mateix sentit desitjaríem per tot Europa projectes com els que va lloar el Sant Pare a l'Àngelus del passat 5 de març: «Com a signe concret de compromís per la pau i la vida voldria citar i expressar admiració per la Iniciativa dels corredors humanitaris pels Refugiats, iniciada recentment a Itàlia. Aquest projecte pilot, que uneix la solidaritat i la seguretat, consent ajudar a les persones que fugen de la guerra i de la violència, com els cent refugiats ja traslladats a Itàlia, entre els quals nens malalts, persones discapacitades, vídues de guerra amb fills i ancians. M'alegro també perquè aquesta iniciativa és ecumènica, sent sostinguda per la Comunitat de Sant Egidi, Federacions de les Esglésies Evangèliques Italianes, Esglésies Valdeses i Metodistes».

Noves traduccions de les tres últimes cartes escrites pel Beat Castelló

Les tres cartes que va escriure el Beat Francesc Castelló Aleu hores abans de morir màrtir al Cementiri de Lleida, la mitjanit del 29 de setembre de 1936, seran traduïdes a l'anglès, al polonès i a l'ucraïnès per a poder ser distribuïdes per diversos països europeus.

Aquests missives, dirigides a les seves germanes Teresina i Maria, la seva núvia Maria Pelegrí i al seu director espiritual han estat traduïdes a l'anglès, per a ser editades properament per una impremta lleidatana.

Paral·lelament aquestes conegudes cartes del jove màrtir lleidatà, estan sent traduïdes també al polonès i ucraïnès pel P. Sebastian de la Fraternitat de Sant Joan d'Àvila i resident a Roma, que ha estat també l'autor de la traducció anglesa per tal que puguin ser distribuïdes entre els joves que d'arreu del món participin en la propera XXXI edició de la Jornada Mundial de la Joventut, que es previst que se celebri del 26 al 31 de juliol d'aquest any a Cracòvia.

Les tres cartes del Beat ja han estat traduïdes al francès, italià i al xinés, a banda del català i castellà. Amb aquestes noves edicions, és pretén donar a conèixer arreu

d'Europa i molt especialment als joves, aquest testimoni de cristià jove, compromès amb Crist i amb els germans, lliurant fins i tot la seva pròpia vida.

Així es va donar a conèixer a l'església de Sant Pere de Lleida l'11 de març, en la celebració del XV aniversari de la seva beatificació. Aquesta església fou en vida la seva parròquia i des de la beatificació es pot visitar la capella que li ha estat dedicada i una exposició permanent de la seva vida i testimoni martirial.

L'acte central d'aquest XV aniversari, ha estat l'Eucaristia d'Acció de Gràcies precedida del rés del Rosari, dirigit per l'Hospitalitat de Lourdes en la seva Eucaristia mensual. Fou presidida pel vicepostulador de la Causa Mn. Gerard Soler i concelebrada per Mn. Joan R. Ezquerra, director de la Comissió de les Causes dels Màrtirs de Lleida i Mn. Josep Martí.

Durant la celebració es tingué un record per les víctimes de l'atemptat de Madrid, al celebrar-se aquets mateix dia el XII aniversari d'aquell trist succés, pregant alhora per la pau al món, per a què desapareguin les guerres i el terrorisme, en el Dia Mundial contra la Violència.

A la celebració hi foren presents tres nebodes del Beat, que es traslladaren a Lleida des de Saragossa on resideixen, per tal d'assistir a l'Eucaristia pel seu oncle màrtir i Beat. Així ho féu sempre la seva germana Maria, fins la seva mort l'1 de gener de 2015. La celebració com es costum va cloure amb la veneració de la relíquia del Beat, mentre els fidels que ompliren el temple cantaven els Goigs en la seva lloança.

Convoquen el Certamen Marià en honor a la Immaculada Jove

L'Acadèmia Mariana de Lleida, amb motiu de la festivitat de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, convoca el Certamen Marià (literari i audiovisual), en honor a la Immaculada Jove, imatge de Maria que peregrina per les diòcesis d'Espanya i acompanya els joves a les Jornades Mundials de la Joventut.

Es tracta d'una pintura digital realitzada per sor Isabel Guerra que convida a contemplar Maria com a model per als joves d'avui. L'edició del certamen d'enguany s'organitza en quatre seccions: la primera oberta a la participació dels escriptors que vulguin fer la seva aportació poètica, la segoda dedicada a treballs d'investigació, la tercera adreçada

als participants en edat escolar que aportin la seva composició literària, i la quarta dedicada a treballs audiovisuals, en format digital, realitzats amb les noves tecnologies.

La convocatòria ja està oberta i el termini de presentació de treballs acaba el 28 de juliol del 2016. El solemne acte final del Certamen se celebrarà el proper 2 d'octubre de 2016, al Paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

El Certamen Marià arriba aquest any a la 151 edició. S'ha celebrat des de 1863 per tal d'honorar la Verge des de les diferents advocacions, cada any es convida a la patrona d'un indret diferent per tal que el certamen sigui en el seu honor.

El bisbat de Lleida celebra la Jornada Sacerdotal

El Bisbat de Lleida ha celebrat aquest Dimarts Sant, 22 de març, la jornada sacerdotal amb una diada en la qual s'ha retut homenatge als preveres que enguany compleixen 25 i 50 anys del seu ministeri sacerdotal. La jornada ha començat amb unes paraules de benvinguda del bisbe Salvador que ha recordat que es tracta d'una diada "per donar gràcies al Senyor". També ha destacat que és un día per "escoltar a persones que porten molts anys de ministeri".

Tot seguit, el sacerdots que complien 50 anys de sacerdoci han pres la paraula. Aquest any els preveres homenatjats eren José Bruned Brota, Ramon Fabregat (jesuïta), Jordi Farré Muro, Josep de Calasanz Laplana Puy (monjo de Montserrat), Joan Mora Pedra, Jaume Pedrós Solé, Jaume Pons Bosch i Ignasi Salat (jesuïta). Per la seva part, el salesià Ramon Dieste, que celebra aquest any les noces d'argent no ha pogut assistir a l'acte.

El pare Josep de Calasanz Laplana Puy, natural de Binéfar, ha recordat la seva ordenació sacerdotal el 4 de juny de 1966 a Lleida. Ha rememorat la seva tasca pastoral a Tamarit de Litera i Fraga fins al seu trasllat al Monestir de Montserrat on actualment és director del Museu. Per la seva part, mossèn Joan Mora, rector de la parròquia del Carme de Lleida, també ha destacat els seus 35 anys a la parròquia del Pont de Suert i posteriorment els 15 anys a la parròquia del Carme. Allí ha destacat la creació de la fundació solidària Jericó.

Per la seva part, mossèn Jaume Pedrós, ha recordat els seus primers serveis pastorals a Aspa i Cogul i la seva tasca en l'àmbit de l'educació, tant al col·legi Episcopal com a la Facultat de Magisteri de la UdL. Per altra banda, mossèn Jaume Pons ha dedicat la seva intervenció a rememorar la figura de mossèn Martí Bravo, un sacerdot lleidatà també ordenat al 1966 i que

va morir al 2014. Per últim, el jesuïta Ignasi Salat després de recordar la seva feina en col·legis jesuïtes de Catalunya ha interpel·lat als assistents a que "tinguem encert en trobar on està el futur de l'Església".

No han pogut assistir a la celebració mossén José Bruned Brota (resident a Saragossa), el pare Ramon Fabregat (jesuïta) i mossén Jordi Farré Muro (resident a Barcelona).

Després dels parlaments es va projectar la película 'Francisco, el padre Jorge' que va ser aplaudida pels preveres.

En acabar, els assistents han participat en un dinar de germanor a la Casa Sacerdotal. La jornada presbiteral s'ha clos amb l'assistència de tots plegats a la Missa Crismal a la Catedral.

Les Llars del Seminari: un somni fet realitat

I el somni es va fer realitat. El mes de desembre de 2012 l'ara bisbe emèrit de Lleida, Joan Piris, va visitar una assemblea de la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca) que des de llavors es ve reunint a la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida. Després de la trobada va oferir una part en desús de l'edifici del Seminari de Lleida per reconvertir-lo en pisos per acollir famílies desnonades.

Tres anys i mig després aquest somni es diu Llars del Seminari i el dimecres 30 es va presentar en societat la fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom que treballa per donar continuïtat al projecte. I va ser la formiga 'Miga' (una nova mascota), qui va explicar aquesta iniciativa solidària a través del conte "126 Finestres obertes a la Felicitat", escrit pel dramaturg Jaume Belló, i que es va representar el dimecres 30 de març a l'Auditori Enric Granados.

La formiga Miga va reviure la primera trobada entre membres de la PAH i el bisbe Piris. Precisament, el bisbe Joan va destacar que "era difícil de creure que arribaríem fins aquí". "No es tractava només de donar un sostre a les famílies, sinó també de què estiguin acompanyades, de donar una llar", va dir el bisbe Joan. El nostre prelat emèrit va explicar que "jo he notat la presència de Déu en aquest projecte".

A la representació van participar una vintena de voluntaris i veïns dels 14 pisos que en l'actualitat estan en funcionament que van recrear la vida a les llars.

El president de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, Mn. Carles Sanmartín, va explicar

la tasca actual de la vintena llarga de voluntaris i les diferents comissions en les que participen, en una "conversa" amb la formiga Miga. I finalment el bisbe de Lleida, Salvador Giménez va "agrair a tots els que han fet possible el projecte gràcies al seu esforç". A més va demanar "al Senyor que ens doni fortalesa per ampliar aquest projecte". "No es tracta de donar només quatre parets sinó d'escoltar i d'acompanyar a la gent", va explicar el nostre bisbe. Finalment, la directora de la fundació, Montse Claveria, va cloure l'acte agraint a tots els voluntaris la seva participació. El somni s'ha fet realitat i continuarà endavant amb la col·laboració de tothom.